

ULUSLARARASI
İŞ SAĞLIĞI VE
GÜVENLİĞİ KONGRESİ
2026

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ Kongresi

BİLDİRİ KİTAPÇIĞI

20-21 MAYIS 2026
ÖZ SAĞLIK - İŞ SENDİKASI GENEL MERKEZİ/ANKARA

ISBN: 978-605-70085-5-8

“Sürdürülebilir Çalışma Ortamları”

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ 2026

“Sürdürülebilir Çalışma Ortamları”

BİLDİRİ KİTAPÇIĞI

Editör

Op. Dr. Orhan KOÇ

20-21 Mayıs 2026

Öz Sağlık-İş Sendikası Genel Merkezi / Ankara

Yayıncı

Sağlık ve Sosyal Hizmetler Dernekleri Federasyonu

Ankara, 2026

© 2026 Tüm hakları saklıdır.

Kitap Adı: Uluslararası İş Sağlığı ve Güvenliği Kongresi 2026 Bildiri Kitapçığı

ISBN: 978-605-70085-5-8

Editör:

Op. Dr. Orhan KOÇ

Yayıncı:

Sağlık ve Sosyal Hizmetler Dernekleri Federasyonu

Ankara, 2026

Sorumluluk Reddi (Disclaimer):

Bu bildiri kitapçığında yer alan yazıların ve sunumların sorumluluğu tamamen yazarlarına aittir. Sunulan görüşler editörün veya düzenleyen kurumların resmi görüşlerini yansıtmaz.

KONGRE BAŞKANLARI

Devlet Sert

Op. Dr. Orhan Koç

BİLİMSEL SEKRETERYA

Ahmet Ural

Mehmet Erdem Alagüney

Muhammed Furkan Kahraman

Ömercan Çevik

Salih Akyüz

DÜZENLEME KURULU

Fehmi Azboy

Ahmet Çabuk

Mahmut Cihan

Ahmet Erçek

Cafer Fidan

Emre Kocaman

Mehmet Merve Özaydın

İsmail Öztürk

Muhammet Esat Ayvaz

Erol Sancak

Osman Sayar

Şamil Ateş

Ercüment Neşet Dizdar

BİLİMSEL KURUL

Prof. Dr. Mustafa Necmi İlhan	Dr. Öğr. Üyesi Sertaç Temur
Prof. Dr. Mevlüt Karataş	Dr. Öğr. Üyesi Gamze Kağan Koca
Prof. Dr. Mehmet Merve Özaydın	Dr. Öğr. Üyesi Rabia Balcı
Prof. Dr. Ömer Hınç Yılmaz	Dr. Öğr. Üyesi Hakan Kemal Seval
Prof. Dr. Toker Ergüder	Dr. Ahmet Yiğit Alp
Prof. Dr. Metin Hasde	Dr. Kemal Karataş
Prof. Dr. Ahmet Kürşad Türker	Dr. Nany Hairunisa
Prof. Dr. Burak Birgören	Dr. Rocaya Vanessa Sarangani Mangondato
Prof. Dr. Mustafa Öztürk	Dr. Jalilah Khadeejah Lao-Ambor
Prof. Dr. Sedat Murat	Dr. Mehmet Celal Almaz
Prof. Dr. Aslan Tolga Öcal	Dr. Jalees K. Razavi
Prof. Dr. Süleyman Ersöz	Dr. Levent Kavlak
Prof. Dr. Adnan Aktepe	Dr. Bahar Terzioğlu
Prof. Dr. Emine Can	Öğr. Gör. Akın Er
Doç. Dr. Mehmet Enes Gökler	Öğr. Gör. Muammer Erdem
Doç. Dr. Sultan Pınar Çetintepe	Öğr. Gör. Şükrü Bulut
Doç. Dr. Ayşe Coşkun Beyan	Öğr. Gör. Meltem Ünal Bulut
Doç. Dr. Elif Altundaş Hatman	Fırat Seyhan
Doç. Dr. Serap Tepe	Klinik Psikolog Selçuk Şen
Doç. Dr. Serap Yörübulut	
Doç. Dr. Ercüment Neşet Dizdar	
Doç. Dr. Pınar Baykan	
Doç. Dr. Haruna Moda	
Assoc. Prof. Dr. Norsuhana Omar	
Dr. Öğr. Üyesi Canan Demir	
Dr. Öğr. Ü. Ahmet Çabuk	
Dr. Öğr. Ü. Turhan Şalva	
Dr. Öğr. Ü. Yunus Emre Bulut	
Dr. Öğr. Ü. Hüseyin İlter	
Dr. Öğr. Ü. Harika Şen	

ÖNSÖZ

Çalışma Hayatının Saygıdeğer Paydaşları,

Öz Sağlık-İş Sendikası Genel Merkezi'nin ev sahipliğinde; HAK-İŞ Konfederasyonumuz, SADEFE, ÖZSAM, İSGAM ve Dünya İslam Sağlık Birliği (WIHU) iş birliğiyle gerçekleştirdiğimiz İş Sağlığı ve Güvenliği Kongresi'nin bu değerli kalıcı eserini iş sağlığı ve güvenliği literatürüne kazandırmış olmanın haklı gururunu ve mutluluğunu yaşıyoruz.

Bizler için iş sağlığı ve güvenliği, yalnızca teknik bir mevzuat başlığı ya da bürokratik bir düzenleme alanı değil; doğrudan insan hayatını ve insan onurunu merkezine alan en temel insan haklarından biridir. Kongremizin bu yılki ana temasını **“Sürdürülebilir Çalışma Ortamları”** olarak belirlerken; emeğin güvenliğini, insan hayatının kıymetini ve çalışma hayatının vicdanını konuşacağımız, sadece bugünü değil geleceğin çalışma hayatını da inşa edecek büyük bir vizyona ışık tutmayı hedefledik.

Bu vizyonun tam merkezinde, özellikle cephenin en ön safında yer alan **sağlık ve sosyal hizmet çalışanlarımızın iş sağlığı ve güvenliği** yer almaktadır. Sağlık ve sosyal hizmet sektörü; fiziksel, kimyasal ve biyolojik risklerin kümülatif etkilerinin yanı sıra ağır iş yükü, vardiya düzensizlikleri ve ne yazık ki hepimizi derinden yaralayan şiddet/mobbing gibi psikososyal baskılarla her an yüz yüze olan en riskli meslek gruplarının başında gelmektedir. Sağlık çalışanının fiziksel ve ruhsal olarak korunamadığı, can güvenliği endişesi taşıdığı bir ortamda, sunulan sağlık hizmetinin kalitesinden ve hasta güvenliğinden bahsetmek imkânsızdır. Dolayısıyla, bu kongrenin öncelikli hedefi, sağlık ve sosyal hizmet alanındaki mesleki riskleri görünür kılmak ve bu alanda bütüncül, sürdürülebilir, proaktif eylem planları geliştirmektir.

Tam da bu noktada, sağlık çalışanlarımızın ve tüm emekçilerimizin güvenli ortamlarda çalışmasını sağlamak için gece gündüz mücadele eden, çalışma hayatının görünmeyen kahramanları **İSG profesyonellerimizin (İş Güvenliği Uzmanları, İşyeri Hekimleri ve Diğer Sağlık Personeli)** durumu kritiktir. Bugün ülkemizde bu alanda 107 bin kişilik devasa bir uzman insan kaynağı istihdam edilmektedir. Ancak başkalarının canını korumak için riskleri önceden gören bu profesyonellerimizin büyük bir bölümü maalesef sendika çatısı altında değildir ve örgütsüz bir mücadele vermektedir. Sahadaki ötelenmişliklerine, ekonomik ve hukuki baskılar altındaki görünmezliklerine son verilmesi; bu arkadaşlarımızın da güçlü bir sendikal yapıyla temsil edilmelerini ve mesleki güvenceye kavuşmalarını zorunlu kılmaktadır. Unutulmamalıdır ki; örgütlü emek, savunmasız emektir. Sendikal örgütlenmenin ve kolektif denetimin olduğu iş yerlerinde iş kazaları en aza inmekte; hem hizmet kalitesi hem de çalışan refahı artmaktadır.

Öz Sağlık-İş Sendikası olarak bizler, imzaladığımız her toplu iş sözleşmesinde iş sağlığı ve güvenliğini öncelerken, İSG profesyonellerinin çalışma hayatlarının güvenceye kavuşması adına da pek çok ulusal ve uluslararası projeye ev sahipliği yaptık. Dolayısıyla elinizdeki bu eser, yıllardır altyapısını hazırladığımız ve bugün akademik bir perspektifle taçlandırdığımız büyük bir mücadelenin ürünüdür. Bu alandaki dağınık ve ayrışan yapılar çalışanlara güç değil, zayıflık getirmektedir. Bu yüzden, hem tüm sağlık ve sosyal hizmet emekçilerimizin sürdürülebilir çalışma ortamlarına kavuşması hem de İSG personelinin hak ettiği güvenceye ulaşması için herkesi **Öz Sağlık-İş Sendikamızın güçlü çatısı altında birleşmeye** davet ediyorum.

Bu tarihi platformun oluşmasında ve akademik bakış açısıyla taçlanması büyük emeği geçen Kongre Başkanımız Sayın Op. Dr. Orhan Koç başta olmak üzere, düzenleme kuruluna, bilim kuruluna ve değerli sunumlarıyla esere katkı sağlayan tüm yerli ve uluslararası bilim insanlarına şükranlarımı sunuyorum.

İş kazalarının ve meslek hastalıklarının büyük ölçüde önlenabilir olduğu bilinciyle hazırlanan bu yayının, bilimsel verilere dayalı politikaların geliştirilmesine ve çalışma hayatının tüm alanlarında İSG bilincinin artmasına vesile olmasını diliyor, tüm okuyucularımızı saygı ve muhabbetle selamlıyorum.

Devlet SERT

Kongre Başkanı

HAK-İŞ Konfederasyonu Genel Başkan Yardımcısı

Öz Sağlık-İş Sendikası Genel Başkanı

Dünya İslam Sağlık Birliği Genel Sekreteri

ÖNSÖZ

Değerli Katılımcılar, Kıymetli Meslektaşlarım ve Bilim İnsanları,

Öz Sağlık-İş Sendikası Genel Merkezi'nin ev sahipliğinde; Hak-İş, SADEFE, İSGAM, ÖZSAM ve Dünya İslam Sağlık Birliği'nin güçlü iş birlikleriyle Ankara'da düzenlediğimiz İş Sağlığı ve Güvenliği Kongresi'nin kalıcı eseri olan bu kıymetli yayını sizlerle buluşturmanın derin mutluluğunu ve gururunu yaşıyorum.

İş sağlığı ve güvenliği, bizler için sadece mevzuatlardan, hukuki maddelerden ya da yerine getirilmesi gereken idari yükümlülüklerden oluşan bürokratik bir alan değildir. Bu alan; doğrudan insanı, emeğin kutsallığını, insan onurunu ve en önemlisi de devredilemez bir hak olan yaşam hakkını merkezine alan en temel insan haklarından biridir. Sektörün tüm paydaşlarını bir araya getiren kongremizin ana temasını “**Sürdürülebilir Çalışma Ortamları**” olarak belirlerken, tam da bu insani ve bütüncül vizyonu geleceğin çalışma hayatına taşımayı hedefledik.

Sağlık ve sosyal hizmet sektörü; fiziksel, kimyasal ve biyolojik risklerin yanı sıra ağır iş yükü, ergonomik zorluklar, psikososyal baskılar ve ne yazık ki hepimizi derinden yaralayan şiddet tehdidiyle her an yüz yüze olan en riskli meslek gruplarının başında gelmektedir. Hepimiz çok iyi biliyoruz ki, sağlık çalışanının güvenliği sağlanmadan hasta güvenliğini korumak, sunulan sağlık hizmetinin kalitesini artırmak ve toplumun sağlık geleceğini güvence altına almak imkânsızdır. Dolayısıyla sağlık çalışanlarımızın sağlığının korunması, ertelenemez bütüncül bir halk sağlığı önceliğidir.

Bizi bu büyük organizasyonu hayata geçirmeye iten en büyük inanç; iş kazalarının ve meslek hastalıklarının çok büyük bir oranda önlenabilir olduğunu bilmemizdir. Bu önlenebilirlik bilinci, kanıta ve bilimsel veriye dayalı proaktif politikalar üretmeyi, çağın getirdiği dijitalleşme ve yapay zekâ olanaklarını sahaya entegre etmeyi ve en önemlisi de kurumlarımızda köklü bir güvenlik kültürü dönüşümü başlatmayı zorunlu kılmaktadır.

Elinizde tuttuğunuz bu kurumsal ve stratejik yayın; bir bildiri kitapçığının ötesinde, iki gün boyunca ulusal ve uluslararası düzeyde yürütülen çok disiplinli tartışmaların, bilimsel sunumların ve sahadan gelen seslerin bir özeti niteliğindedir. Kitapta yer alan tespitler ve politika önerileri, kamuda ve özel sektörde belge odaklı uyumdan kültür odaklı proaktif dönüşüme geçiş için güçlü bir yol haritası sunmaktadır.

Bu kutlu yürüyüşte, çok disiplinli bilgi birikimlerini ve saha deneyimlerini bizlerle paylaşarak kongremizin bilimsel gücünü oluşturan tüm kurumlarımıza en kalbi şükranlarımı sunarım.

Kongremize resmi politikaları, kurumsal vizyonları ve sahada ürettikleri pratik çözümlerle çok değerli katkılar sunan **Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü (İSGGM)** ile **Sağlık Bakanlığı Kamu Hastaneleri Genel Müdürlüğü (KHGM)** ve **Ankara ile Bursa İl Sağlık Müdürlüklerimize**; proaktif saha pratiklerini bizimle paylaşan **Sincan İlçe Sağlık Müdürlüğü** ile **Ankara Etlik Şehir Hastanesi** yönetimlerine en içten teşekkürlerimi sunuyorum.

Bilimsel kürsüyü kuran ve teorik altyapıyı sahadaki pratikle harmanlayan üniversitelerimize; **Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gazi Üniversitesi, Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Dokuz Eylül Üniversitesi, İstanbul Üniversitesi, Aydın Adnan Menderes**

Üniversitesi, Bahçeşehir Üniversitesi, Üsküdar Üniversitesi, Maltepe Üniversitesi, Karabük Üniversitesi ve Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi'nin kıymetli rektörlüklerine, tıp fakültelerine ve akademisyenlerine ayrı ayrı teşekkür ederim. Ayrıca, küresel deneyimleri ve akademik vizyonları ile kongremize uluslararası bir boyut kazandıran **Universiti Sains Malaysia (Malezya), Dr. Jose N. Rodriguez Memorial Hospital (Filipinler), King Ahmed Medical Clinic (Filipinler), Universitas Trisakti (Endonezya) ve University of Alberta (Kanada)** temsilcilerine şükran borçluyuz.

Çalışanların örgütlü sesi ve kolektif denetim gücü olarak bu organizasyonu omuzlayan başta **Hak-İş Konfederasyonumuz** ve ev sahibimiz **Öz Sağlık-İş Sendikası** olmak üzere; sivil toplumun ve mesleki uzmanlığın gücünü yansıtan **İş Güvenliği Uzmanları Derneği, İSGHEDER, Aile Hekimleri Derneği Federasyonu** ile özel sektördeki iyi uygulama örneklerini bizlere sunan **Tez Medikal** ve **AKY Bilişim** yöneticilerine de süreçteki değerli katkıları için teşekkür ederim.

Bu vesileyle, kongremizin hayata geçirilmesinde vizyoner liderliği ve destekleriyle yanımızda olan Kongre Eş Başkanımız, Öz Sağlık-İş Sendikası Genel Başkanı Sayın Devlet Sert'e, Hak-İş konfederasyonumuza, bilimsel katkılarıyla ufukumuzu açan İSGAM ve SADEFE yönetimlerine, bakanlıklarımızın üst düzey temsilcilerine, kıymetli sunumlarıyla kongremizi zenginleştiren yerli ve uluslararası bilim insanlarımıza ve sahada bu mücadeleyi omuzlayan tüm İSG profesyonelleri ile çalışanlarımıza şükranlarımı sunuyorum.

Bu eserin, sağlık ve sosyal hizmet alanında çalışan herkes için güvenli, huzurlu ve sürdürülebilir çalışma ortamlarının inşa edilmesine vesile olmasını diliyor; tüm okuyuculara ve İSG dünyasına rehberlik etmesini temenni ediyorum.

Op. Dr. Orhan KOÇ

Kongre Başkanı

SADEFE Başkanı & SBÜ Rektör Danışmanı

İÇİNDEKİLER

ULUSLARARASI
İŞ SAĞLIĞI VE
GÜVENLİĞİ KONGRESİ
2026

Kongre Başkanları	III
Bilimsel Sekreteryaya	III
Düzenleme Kurulu	III
Bilimsel Kurul	IV
Önsöz	V
Kamuda İş Sağlığı ve Güvenliği Profesyonellerinin Özlük Hakları ve Hukuki Sorunlar	1
Kamu Kurumlarında İSG Politikalarının Uygulanabilirliği ve Sahada Yaşanan Zorluklar	3
İSG Profesyonellerinin Hukuki Sorumlulukları ve Yargılanma Süreçleri	5
Yapay Zekâ Destekli Risk Analizi ve Erken Uyarı Sistemleri	7
Aile Hekimliğinde İş Sağlığı ve Güvenliği	9
Evde Sağlık Hizmetlerinde İş Sağlığı ve Güvenliği Riskleri	11
Aile Hekimliğinde İş Sağlığı ve Güvenliği	13
Acil Tıp Asistanlarında İkincil Travmatik Stres Düzeylerinin Değerlendirilmesi: Tek Merkezli Bir Çalışma	15
Demografik Bir Değişken Olarak Yaşın İş Kazaları Üzerindeki Etkisi: Ampirik Bir Analiz	19

İÇİNDEKİLER

ULUSLARARASI
İŞ SAĞLIĞI VE
GÜVENLİĞİ KONGRESİ
2026

Güvenlik İhlallerinin Normalleşmesi: İşyerlerinde Riskin Kanıksanması	21
Güvenlik İklimi ve Liderlik Arasındaki İlişki: Kuramsal Bir Değerlendirme	24
İş Sağlığı ve Güvenliği Perspektifinden Perakende Sektörü Çalışanlarında Ergonomik Risklerin Analizi	26
İş Yerlerinde Sağlıklı Yaşam Faaliyetleri ve Sürdürülebilir Çalışma Ortamları için Halk Sağlığı Temelli Bir Yaklaşım	30
Kamu Kurumlarında İSG Hizmetlerinin Etkinliğini Artırmak için Veri Temelli Model Önerisi	34
Kaynak Çalışmalarında Sürdürülebilir İSG Politikalarına Yöntem Etkisi	37
Kronik hastalık koşullarında çalışmanın sürdürülebilirliği: biyolojik vatandaşlık ve mesleki rehabilitasyon aracılığıyla yeni bir İSG paradigması	39
Mesleki Deri Hastalıkları	41
Mesleki nörolojik hastalıklar	43
Örgütsel sessizlik ve iş sağlığı ve güvenliği: yüksek riskli endüstriyel ortamlarda risk bildirim davranışı üzerine sistematik bir derleme	46
Sağlık Çalışanlarında Ergonomik Risk Faktörleri ve Düzenlemeler	48
Sağlık Çalışanlarında Kan ve Vücut Sıvılarıyla Temasin İş Sağlığı ve Güvenliği Açısından Önemi ve Sonuçları	52
Sağlık Çalışanlarının Kişisel Koruyucu Donanım Kullanmamasının Hukuki ve İş Sağlığı ve Güvenliği Açısından Değerlendirilmesi	54

İÇİNDEKİLER

ULUSLARARASI
İŞ SAĞLIĞI VE
GÜVENLİĞİ KONGRESİ
2026

Soda Külü Üretim Süreçlerinde İşitme Koruyucu Performansının MIRE Tekniği ile İncelenmesi	56
Sürdürülebilirlik odaklı üretim süreçlerinde çalışan sağlığı ve güvenliğinde değişen riskler	58
Tuz Madenciliğinde İş Sağlığı Ve Güvenliği Yaklaşımları: Kişisel Koruyucu Donanım Kullanımının Etkinliği	61
Türkiye ve Dünyada Meslek Hastalıkları Bildirim Sistemlerinin Karşılaştırması	65
Vardiyalı Çalışmanın İş Kazaları Ve Çalışan Sağlığı Üzerindeki Etkileri	68
Yükseköğretim Kurumlarında Psikososyal Risk Yönetimi: ISO 45003 Temelli Bir Model Önerisi	72
15-18 Yaş Çalışan Çocuklarda İş Sağlığı ve Güvenliği: Sorunlar ve Politika Önerileri	76
Yazar Dizini	80

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026
Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Kamuda İş Sağlığı ve Güvenliği Profesyonellerinin Özlük Hakları ve Hukuki Sorunlar

Osman Sayar

A Sınıfı İş Güvenliği Uzmanı, İş Güvenliği Uzmanları Derneği Yönetim Kurulu Başkanı, isgder@gmail.com

ÖZET

6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu ile birlikte kamu kurumlarında iş sağlığı ve güvenliği hizmetleri yasal bir zorunluluk haline gelmiş, iş güvenliği uzmanları, işyeri hekimleri ve diğer İSG profesyonelleri kamu hizmetlerinin önemli bir parçası olmuştur. Ancak kamuda görev yapan İSG profesyonelleri, sahip oldukları yüksek sorumluluğa rağmen özlük hakları, çalışma koşulları ve hukuki süreçler bakımından çeşitli sorunlarla karşı karşıya kalmaktadır. Özellikle görev, yetki ve sorumluluk arasındaki dengenin tam olarak sağlanamaması, uygulamada önemli sorunlar doğurmaktadır.

Kamuda çalışan iş güvenliği uzmanları çoğu zaman asli görevlerinin yanında ek görevlendirme ile İSG hizmeti yürütmekte, buna rağmen iş kazaları ve meslek hastalıkları sonrası idari, hukuki ve cezai sorumluluklarla karşılaşabilmektedir. Risklerin tespit edilmesi ve gerekli tedbirlerin önerilmesine rağmen uygulama yetkisinin işverende olması, buna karşın süreçlerde İSG profesyonellerinin doğrudan sorumlu tutulabilmesi ciddi bir çelişki oluşturmaktadır. Ayrıca kurumlar arasında mali haklar, ek ödemeler ve çalışma düzeni bakımından farklı uygulamalar bulunması, özlük hakları konusunda standart bir yapının oluşmasını engellemektedir.

Mesleki bağımsızlığın yeterince korunamaması, personel yetersizliği, tam zamanlı İSG yapılanmasının birçok kurumda kurulamamış olması ve mevzuatın uygulamadaki farklı yorumları da İSG profesyonellerinin çalışma verimliliğini olumsuz etkilemektedir. Özellikle iş kazaları sonrası yürütülen soruşturmalarda bilirkişi değerlendirmelerinin farklılık göstermesi, görev sınırlarının net olmaması ve uzmanların çoğu zaman tek taraflı sorumluluk altında bırakılması önemli mağduriyetlere neden olmaktadır.

Kamuda iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinin etkin şekilde sürdürülebilmesi için İSG profesyonellerinin özlük haklarının iyileştirilmesi, görev-yetki-sorumluluk dengesinin açık şekilde tanımlanması ve hukuki güvencelerinin güçlendirilmesi gerekmektedir. Bunun yanında tam zamanlı profesyonel istihdamının artırılması, mesleki bağımsızlığın korunması ve kamu kurumlarında güvenlik kültürünün yaygınlaştırılması hem çalışan sağlığı hem de kamu hizmetlerinin sürdürülebilirliği açısından büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: İş sağlığı ve güvenliği, Kamu Kurumları, iş güvenliği uzmanı, Özlük Hakları, Hukuki sorunlar

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Personal Rights and Legal Issues of Occupational Health and Safety Professionals in the Public Sector

Osman Sayar

A Sınıfı İş Güvenliği Uzmanı, İş Güvenliği Uzmanları Derneği Yönetim Kurulu Başkanı, isgder@gmail.com

ABSTRACT

With the enactment of Occupational Health and Safety Law No. 6331, occupational health and safety services in public institutions have become a legal obligation, and occupational safety specialists, workplace physicians, and other OHS professionals have become an important part of public services. However, despite their high level of responsibility, OHS professionals working in the public sector face various problems regarding personal rights, working conditions, and legal processes. In particular, the inability to fully establish a balance between duties, authority, and responsibility causes significant problems in practice.

Occupational safety specialists working in the public sector often provide OHS services through additional assignments alongside their primary duties, yet they may still face administrative, legal, and criminal liabilities after occupational accidents and occupational diseases. Although risks are identified and necessary precautions are recommended, the authority to implement these measures rests with the employer, while OHS professionals can still be held directly responsible in these processes, creating a serious contradiction. In addition, differing practices among institutions regarding financial rights, additional payments, and working arrangements prevent the establishment of a standardized structure concerning personal rights.

The inadequate protection of professional independence, staff shortages, the failure to establish full-time OHS structures in many institutions, and differing interpretations of legislation in practice also negatively affect the work efficiency of OHS professionals. In particular, differences in expert witness evaluations during investigations conducted after occupational accidents, unclear boundaries of duties, and specialists often being left under unilateral responsibility cause significant grievances.

In order to effectively maintain occupational health and safety services in the public sector, it is necessary to improve the personal rights of OHS professionals, clearly define the balance between duties, authority, and responsibility, and strengthen their legal protections. In addition, increasing full-time professional employment, protecting professional independence, and promoting a culture of safety in public institutions are of great importance for both employee health and the sustainability of public services.

Keywords: *Occupational health and safety, Public Institutions, occupational safety specialist, Personal Rights, Legal problems*

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026
Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Kamu Kurumlarında İSG Politikalarının Uygulanabilirliği ve Sahada Yaşanan Zorluklar

İlknur ÇİLKAYA¹

¹Ankara İSG İl Koordinatörü

ÖZET

Bu çalışmada, kamu kurumlarında iş sağlığı ve güvenliği (İSG) politikalarının uygulanabilirliği sağlık sektörü özelinde değerlendirilmiş; uygulama süreçlerinde karşılaşılan mevzuatsal, yönetsel ve saha kaynaklı sorunlar analiz edilmiştir.

Çalışmada; Sağlık Bakanlığı teşkilat yapısı içerisinde yürütülen İSG hizmetleri, sağlık kurumlarının tehlike sınıfları, İSG profesyoneli görevlendirme süreçleri ve mevcut insan kaynağı kapasitesi ele alınmıştır. Özellikle sağlık tesislerinin çok tehlikeli işyeri sınıfında yer alması nedeniyle, sürdürülebilir ve etkin bir İSG yönetim sisteminin gerekliliği vurgulanmıştır.

Saha değerlendirmelerinde; iş sağlığı ve güvenliği kültürünün kurumsal düzeyde yerleşmesi, görev–yetki–sorumluluğun eşit hale gelmesi, veri ve kurumsal hafızanın güçlenmesi, çalışanların bu sürece katkı sağlaması beklenmektedir.

Bununla birlikte, mevcut sorunların çözümüne yönelik olarak; kurum içinden İSG profesyoneli yetiştirilmesine yönelik modellerin geliştirilmesi, İşvereni teşvik mekanizmalarının oluşturulması, dijital İSG yönetim sistemlerinin yaygınlaştırılması ve simülasyon destekli eğitim uygulamalarının artırılması önerilmiştir.

Sonuç olarak; kamu kurumlarında etkin, sürdürülebilir ve kurumsal hafıza oluşturan bir iş sağlığı ve güvenliği sisteminin kurulabilmesi için mevzuat, yönetim ve saha uygulamalarının bütüncül bir yaklaşımla ele alınmasının gerekli olduğu anlatılmak istenmiştir.

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Applicability of Occupational Health and Safety (OHS) Policies in Public Institutions and Challenges Encountered in Practice

İlknur ÇİLKAYA¹

¹Ankara Provincial OHS Coordinator

ABSTRACT

In this study, the applicability of occupational health and safety (OHS) policies in public institutions was evaluated specifically within the healthcare sector, and the legislative, managerial, and field-related challenges encountered during implementation processes were analyzed.

The study examined the OHS services carried out within the organizational structure of the Ministry of Health, the hazard classifications of healthcare institutions, the assignment processes of OHS professionals, and the existing human resource capacity. In particular, due to healthcare facilities being classified as very hazardous workplaces, the necessity of establishing a sustainable and effective OHS management system was emphasized.

Field evaluations indicated that the institutionalization of an occupational health and safety culture at the organizational level, the equalization of duties, authorities, and responsibilities, the strengthening of data management and institutional memory, and the active contribution of employees to this process are expected.

In addition, to address the existing challenges, the study proposed the development of models aimed at training OHS professionals from within the institution, the establishment of incentive mechanisms for employers, the wider implementation of digital OHS management systems, and the expansion of simulation-supported training practices.

As a result, it was intended to demonstrate that, in order to establish an effective, sustainable, and institutionally memory-building occupational health and safety system in public institutions, legislation, management, and field practices must be addressed through a holistic approach.

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026
Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

İSG PROFESYONELLERİNİN HUKUKİ SORUMLULUKLARI VE YARGILANMA SÜREÇLERİ

Dr.Turabi KARADAĞ¹

¹Bahçeşehir Üniversitesi

ÖZET

Bu çalışma, iş sağlığı ve güvenliği (İSG) profesyonellerinin hukuki sorumlulukları ile iş kazaları sonrasında yürütülen yargılama süreçlerini incelemektedir. Türkiye’de İSG profesyonelleri; iş güvenliği uzmanı, işyeri hekimi ve diğer sağlık personellerinden oluşmakta olup, çalışanların sağlık ve güvenliğini korumaya yönelik önleyici faaliyetleri yürütmekle yükümlüdür. 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu kapsamında risk değerlendirmesi yapmak, işverene yazılı bildirimlerde bulunmak, çalışan eğitimlerini organize etmek ve tehlikeli durumları raporlamak temel görevleri arasındadır.

İSG profesyonellerinin görevlerini eksik, hatalı veya ihmali şekilde yerine getirmesi sonucunda meydana gelen iş kazaları ve meslek hastalıkları, hukuki sorumluluğu gündeme getirmektedir. Bu sorumluluklar cezai, hukuki ve idari olmak üzere üç başlık altında değerlendirilmektedir. Cezai sorumluluk kapsamında, özellikle taksirle yaralama veya taksirle ölüme sebebiyet verme suçlarından dolayı ceza davaları açılabilmektedir. Hukuki sorumluluk çerçevesinde kazaya uğrayan çalışanlar veya yakınları tarafından maddi ve manevi tazminat davaları gündeme gelirken, idari sorumluluk kapsamında ise belge askıya alma, yetki iptali ve idari para cezaları uygulanabilmektedir.

Yargılama sürecinde iş kazasının oluş şekli, alınan önlemler ve tarafların kusur oranları ayrıntılı olarak incelenmektedir. Savcılık soruşturması sonrasında bilirkişi raporları hazırlanmakta; risk analizleri, eğitim kayıtları, tespit ve öneri defteri, saha denetim raporları ve yazılı uyarılar delil olarak değerlendirilmektedir. Mahkemeler, İSG profesyonelinin mesleki yükümlülüklerini gerekli dikkat ve özen çerçevesinde yerine getirip getirmediğini inceleyerek karar vermektedir. Bu nedenle tüm tespitlerin yazılı şekilde kayıt altına alınması ve mevzuata uygun hareket edilmesi, İSG profesyonellerinin hukuki korunması açısından büyük önem taşımaktadır.

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Legal Liabilities and Judicial Proceedings of Occupational Health and Safety (OHS) Professionals.

Dr.Turabi KARADAĞ¹

¹*Bahçeşehir University*

ABSTRACT

This study examines the legal liabilities of occupational health and safety (OHS) professionals and the judicial processes conducted following occupational accidents. In Türkiye, OHS professionals consist of occupational safety specialists, workplace physicians, and other healthcare personnel, all of whom are responsible for carrying out preventive activities aimed at protecting the health and safety of employees. Within the scope of Occupational Health and Safety Law No. 6331, their primary duties include conducting risk assessments, providing written notifications to employers, organizing employee training programs, and reporting hazardous situations.

Occupational accidents and occupational diseases resulting from the incomplete, incorrect, or negligent performance of duties by OHS professionals may give rise to legal liability. These liabilities are evaluated under three categories: criminal, civil, and administrative liability. Within the scope of criminal liability, criminal proceedings may be initiated, particularly for offenses such as negligent injury or causing death by negligence. In terms of civil liability, employees who have suffered occupational accidents, or their relatives, may file claims for pecuniary and non-pecuniary damages. Administrative liability, on the other hand, may result in sanctions such as suspension of certification, revocation of authorization, and administrative fines.

During the judicial process, the circumstances of the occupational accident, the preventive measures taken, and the degree of fault attributable to each party are examined in detail. Following the public prosecutor's investigation, expert witness reports are prepared, and documents such as risk assessments, training records, the determination and recommendation logbook, field inspection reports, and written warnings are evaluated as evidence. Courts determine liability by examining whether the OHS professional fulfilled their professional obligations with the required level of care and diligence. Therefore, maintaining written records of all findings and acting in compliance with applicable legislation are of critical importance for the legal protection of OHS professionals.

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026
Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

YAPAY ZEKÂ DESTEKLİ RİSK ANALİZİ VE ERKEN UYARI SİSTEMLERİ

Abidin Özler¹

¹Meditek Arge A.Ş.

ÖZET

İş sağlığı ve güvenliği uygulamalarında risk değerlendirmesi, çoğu zaman bir kez hazırlanıp periyodik olarak güncellenen statik bir belge olarak kalmaktadır. Bu sunumda, Meditek İBYS platformu içinde geliştirilen iki modülde yapay zekânın nasıl kullanıldığı somut bir vaka üzerinden ele alınacaktır. Risk Değerlendirme ve Saha Gözetimleri modüllerinde aynı yapay zekâ çekirdeği çalışmakta; saha girdisi olarak alınan bir fotoğraf veya tehlike tanımı metni, mevzuata uygun yapılandırılmış bir çıktıya dönüştürülmektedir. Sunumda çözüm mimarisi, yapay zekânın akış içindeki konumu ve çıktının 6331 sayılı Kanun, Risk Değerlendirmesi Yönetmeliği ve seçilen metodoloji çerçevesinde nasıl kısıtlandığı açıklanacaktır. Üretilen çıktı serbest metin değildir; bir karar değil, İSG profesyonelinin onayına sunulan bir taslaktır. Mesleki sorumluluğun ve nihai kararın İSG profesyonelinde kaldığı, yapay zekânın yalnızca hız ve tutarlılık sağlayan bir ara katman olduğu vurgulanacaktır. Sunum ayrıca yaklaşımın dürüst sınırlarını da ele almaktadır: halüsinasyon riski, KVKK ve veri gizliliği, modelin saha bağlamını her zaman yakalayamaması. Son olarak, başlıktaki erken uyarı kavramı somut bir senaryoyla konumlandırılacaktır: işyerinde stratejik noktalara yerleştirilen kameralardan belirli periyotlarda alınan görüntülerin Meditek İBYS içindeki yapay zekâ ile değerlendirilip kategorilendirilmesi ve ilgililere e-posta veya SMS ile otomatik bildirim yapılması. Bu senaryo bugün canlıda çalışan bir özellik değil, mimarisi hazır olan bir sonraki geliştirme adımıdır. Sunumun temel mesajı, yapay zekânın İSG profesyonelinin yerini almadan mekanik yükü azalttığı ve risk değerlendirmesini statik bir belgeden proaktif bir sürece doğru taşıyabileceğidir.

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

ARTIFICIAL INTELLIGENCE-SUPPORTED RISK ANALYSIS AND EARLY WARNING SYSTEMS

Abidin Özler¹

¹*Meditek Arge A.Ş.*

ABSTRACT

In occupational health and safety practice, risk assessment too often remains a static document that is prepared once and updated only periodically. This presentation examines, through a concrete case, how artificial intelligence is used in two modules developed within the Meditek IBYS platform. The Risk Assessment and Field Inspection modules share the same AI core; a field input, whether a photograph or a hazard description text, is transformed into a regulation-compliant structured output. The presentation explains the solution architecture, the position of the AI within the workflow, and how the output is constrained within the framework of Law No. 6331, the Risk Assessment Regulation, and the selected methodology. The generated output is not free text; it is not a decision but a draft submitted for the approval of the OHS professional. It is emphasized that professional responsibility and the final decision remain with the OHS professional, and that the AI is merely an intermediate layer providing speed and consistency. The presentation also addresses the honest limitations of the approach: the risk of hallucination, data privacy and personal data protection, and the model's inability to always capture field context. Finally, the early warning concept in the title is positioned through a concrete scenario: images captured at defined intervals from cameras placed at strategic points in the workplace are evaluated and categorized by the AI within Meditek IBYS, and relevant personnel are notified automatically by e-mail or SMS. This scenario is not a feature running in production today, but a next development step whose architecture is ready. The core message is that AI reduces the mechanical burden without replacing the OHS professional, and can move risk assessment from a static document toward a proactive process.

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026
Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

AİLE HEKİMLİĞİNDE İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ

Uzm. Dr. Türkü Yağmur Nehir KİP¹

¹Şehit Mustafa Ünal Aile Sağlığı Merkezi

ÖZET

Aile hekimliği sistemi günümüzde yalnızca koruyucu ve tedavi edici sağlık hizmeti sunan bir yapı olmanın ötesinde, iş sağlığı ve güvenliği (İSG) süreçleriyle de doğrudan ilişkili bir uygulama alanı haline gelmiştir. 6331 Sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu kapsamında aile hekimleri, belirli koşullarda 50’den az çalışanı bulunan ve az tehlikeli sınıfta yer alan işyerleri için sağlık raporu düzenleyebilmektedir. Bununla birlikte bu yetki, mevzuatta istisnai bir düzenleme olarak yer almakta; hizmetin niteliği itibarıyla işe giriş ve işe uygunluk değerlendirmelerinin, işe özgü riskleri ve mesleksen maruziyetleri değerlendirme yetkinliğine sahip işyeri hekimleri tarafından yürütülmesi gereken bilirkişi niteliğinde bir hizmet olduğu değerlendirilmektedir. Aile hekimliği pratiği çoğunlukla genel tıbbi değerlendirme temelinde yürütülürken, işyeri hekimliği çalışma koşullarına, görev tanımına ve işyerine özgü risklere göre fonksiyonel uygunluk değerlendirmesi gerektirmektedir.

Öte yandan aile sağlığı merkezlerinde görev yapan yardımcı sağlık personeli, temizlik personeli ve diğer grup elemanlarına ilişkin ücret, izin organizasyonu ve çalışma süreçlerinin aile hekimleri tarafından yürütülmesi; aile hekimliğinde klasik kamu modeli dışında özgün ve tartışmalı bir çalışma yapısı ortaya çıkarmaktadır. Bu yapıda hizmetin kamusal niteliği ve organizasyon sorumluluğu nedeniyle asıl sorumluluğun Sağlık Bakanlığı’nda olduğu; aile hekiminin ise uygulamada alt işveren benzeri bir konumda bulunduğu görülmektedir. Bunun yanında aile hekimleri, aile sağlığı çalışanları ve grup elemanları enfeksiyon riski, biyolojik maruziyet, şiddet, ergonomik yük ve tükenmişlik gibi çeşitli mesleki risklerle karşı karşıya kalmasına rağmen, birinci basamakta yapılandırılmış İSG uygulamaları ve düzenli çalışan sağlığı programlarının sınırlı olduğu görülmektedir. Bu sunumda aile hekimliğinin İSG ile ilişkili uygulama alanlarının mevcut mevzuat ve saha pratiği çerçevesinde değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Occupational Health And Safety In Family Medicine

Dr. Türkü Yağmur Nehir KİP¹

¹*Şehit Mustafa Ünal Family Health Center.*

ABSTRACT

Today, the family medicine system has evolved beyond being solely a structure providing preventive and curative healthcare services and has become a field of practice directly associated with occupational health and safety (OHS) processes. Within the scope of the Turkish Occupational Health and Safety Law No. 6331, family physicians are authorized, under certain conditions, to issue health reports for workplaces classified as less hazardous and employing fewer than 50 workers. However, this authorization is defined in the legislation as an exceptional arrangement; considering the nature of the service, pre employment and fitness-for-work evaluations are regarded as expert assessments that should primarily be carried out by occupational physicians who are competent in evaluating job-specific risks and occupational exposures. While family medicine practice is generally based on overall medical assessment, occupational medicine requires functional fitness evaluations according to working conditions, job descriptions, and workplace-specific risks. On the other hand, the management of salaries, leave arrangements, and working processes of auxiliary healthcare personnel, cleaning staff, and other support personnel working in Family Health Centers by family physicians creates a unique and controversial working structure outside the classical public service model in family medicine. Within this structure, due to the public nature of the service and organizational responsibility, the primary responsibility appears to belong to the Ministry of Health, while family physicians function in practice in a position similar to that of a subcontracting employer. In addition, family physicians, family health workers, and support personnel are exposed to various occupational risks such as infection risk, biological exposure, violence, ergonomic burden, and burnout; nevertheless, structured OHS practices and regular employee health programs in primary care remain limited. This presentation aims to evaluate the OHS-related fields of practice in family medicine within the framework of current legislation and field practice.

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026
Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Evde Sağlık Hizmetlerinde İş Sağlığı ve Güvenliği Riskleri

Mehmet Celal Almaz¹

¹MD., PhD., "Sincan İlçe Sağlık Müdürü", mehmetcelal.almaz @saglik.gov.tr

ÖZET

Evde sağlık hizmetleri; yatağa, cihaza veya eve bağımlı bireylere yaşadıkları ortamda sunulan multidisipliner sağlık hizmetlerini kapsamaktadır. Hastane ortamından farklı olarak kontrolsüz ve değişken koşullarda sunulan bu hizmetler, sağlık çalışanları açısından çeşitli iş sağlığı ve güvenliği risklerini beraberinde getirmektedir. Bu çalışmanın amacı, evde sağlık hizmetlerinde görev yapan sağlık çalışanlarının maruz kaldığı mesleki riskleri tanımlamak ve bu risklere yönelik önleme stratejilerini ortaya koymaktır. Çalışmada evde sağlık hizmetlerinin kapsamı, hedef hasta grupları ve sunulan hizmetler ilgili mevzuat ve literatür doğrultusunda incelenmiş; evde bakım çalışanlarının karşılaştığı mesleki riskler literatür verileri ışığında değerlendirilmiştir. İncelemeler sonucunda evde sağlık çalışanlarının kas-iskelet sistemi hastalıkları, kesici-delici alet yaralanmaları, biyolojik riskler, şiddet, psikososyal stres faktörleri ve sağlıksız çevre koşulları başta olmak üzere çok sayıda mesleki riskle karşı karşıya olduğu belirlenmiştir. Literatürde evde bakım çalışanlarında bel, boyun ve omuz ağrılarının yaygın görüldüğü; yalnız çalışma, zaman baskısı ve yüksek iş yükünün psikososyal riskleri artırdığı bildirilmektedir. Ayrıca hijyen eksikliği, güvensiz çevre koşulları, hayvan saldırıları ve ev ortamında silah bulunması gibi faktörlerin çalışan güvenliğini tehdit ettiği görülmektedir. Tüm bu risklerin iş sağlığı ve güvenliği mevzuatı kapsamında değerlendirilmesi gerekmektedir. Evde sağlık hizmetlerinde çalışan güvenliğinin artırılması için güvenli hasta taşıma ekipmanlarının yaygınlaştırılması, çalışan eğitimlerinin güçlendirilmesi, şiddet önleme politikalarının geliştirilmesi ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Evde Sağlık Hizmetleri, İş Sağlığı ve Güvenliği, Mesleki Riskler, Sağlık Çalışanları, Evde Bakım

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Occupational Health And Safety Risks In Home Healthcare Services

Mehmet Celal Almaz¹

¹MD., PhD., "Sincan District Health Directorate" mehmetcelal.almaz @saglik.gov.tr.

ABSTRACT

Home healthcare services encompass multidisciplinary healthcare services provided to individuals who are bedridden, device-dependent, or homebound within their living environments. Unlike hospital settings, these services are delivered under uncontrolled and variable conditions, bringing various occupational health and safety risks for healthcare workers. The aim of this study is to identify the occupational risks faced by healthcare professionals working in home healthcare services and to present prevention strategies for these risks. In the study, the scope of home healthcare services, target patient groups, and the services provided were examined in accordance with the relevant legislation and literature; the occupational risks encountered by home care workers were evaluated in light of literature findings. The examination revealed that home healthcare workers are exposed to numerous occupational risks, primarily including musculoskeletal disorders, needlestick and sharp object injuries, biological hazards, violence, psychosocial stress factors, and unhealthy environmental conditions. The literature indicates that low back, neck, and shoulder pain are common among home care workers, while working alone, time pressure, and excessive workload increase psychosocial risks. In addition, factors such as poor hygiene, unsafe environmental conditions, animal attacks, and the presence of firearms in home settings threaten worker safety. All these risks should be evaluated within the scope of occupational health and safety legislation. In order to improve worker safety in home healthcare services, it is of great importance to expand the use of safe patient handling equipment, strengthen employee training, develop violence prevention policies, and improve working conditions.

Keywords: Home Healthcare Services, Occupational Health and Safety, Occupational Risks, Healthcare Workers, Home Care

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026
Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

AİLE HEKİMLİĞİNDE İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ

Sedef GÜZEL¹

¹Etilik Şehir Hastanesi

ÖZET

Hastanelerin iş sağlığı ve güvenliği açısından “çok tehlikeli” ve aynı anda birçok risk unsurunu barındıran en kompleks çalışma ortamlarından biridir. Hastanelerin yalnızca sağlık hizmeti sunan kurumlar değil; laboratuvarlar, teknik alanlar, yoğun insan trafiği ve kesintisiz çalışma düzeni nedeniyle çok yönlü risklerin bulunduğu yaşam alanlarıdır.

Hastanelerde görev yapan kamu işçileri çalıştıkları alanlara göre değişebilen; kesici-delici alet yaralanmaları, enfeksiyon riski, kimyasal maruziyet, ağır iş yükü, vardiyalı çalışma, stres ve şiddet gibi biyolojik, kimyasal, fiziksel, ergonomik ve psikososyal risklerle karşılaşmaktadır.

Kamu hastanelerinde iş sağlığı ve güvenliği uygulamalarında; personel yetersizliği, standart dışı ekipman ve kişisel koruyucu donanımlar, uygulamadan uzak eğitimler, yoğun iş temposu ve hiyerarşik iletişim eksiklikleri karşılaşılan temel sorunları oluşturmaktadır. Ayrıca hasta ve hasta yakınlarından kaynaklanan sözel ve fiziksel şiddetin de çalışan güvenliği üzerinde önemli bir baskı oluşturduğu görülmektedir.

Hastanelerde iş sağlığı ve güvenliğinin yalnızca yasal bir zorunluluk değil, aynı zamanda çalışan sağlığı, hasta güvenliği ve sağlık hizmet kalitesi açısından temel bir gerekliliktir. Etkin risk yönetimi, uygulamalı eğitimler, uygun ekipman kullanımı ve çalışan katılımının artırılmasıyla daha güvenli hastane ortamları oluşturulabilir.

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY PRACTICES OF PUBLIC WORKERS IN HOSPITALS

Sedef GÜZEL¹

¹*Etilik Şehir Hastanesi*

ABSTRACT

Hospitals are considered one of the most complex and high-risk working environments in terms of occupational health and safety. They are not only places where healthcare services are provided, but also large living and working spaces that include laboratories, technical units, heavy human traffic, and 24-hour uninterrupted operations. Because of this structure, many different risks can exist at the same time. Public workers in hospitals face various biological, chemical, physical, ergonomic, and psychosocial risks depending on their duties and work areas. These risks may include sharp object injuries, infection exposure, chemical hazards, heavy workloads, shift work, stress, and workplace violence. The presentation also highlights the main occupational health and safety problems seen in public hospitals. These include staff shortages, non-standard equipment and personal protective equipment, trainings that remain too theoretical, intense workloads, and communication problems within the organizational hierarchy. In addition, verbal and physical violence from patients and their relatives creates serious pressure on employee safety. Occupational health and safety in hospitals should not be seen only as a legal responsibility, but also as an essential requirement for employee well-being, patient safety, and the quality of healthcare services. Safer hospital environments can be achieved through effective risk management, practical training, proper equipment use, and stronger employee participation.

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026
Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Acil Tıp Asistanlarında İkincil Travmatik Stres Düzeylerinin Değerlendirilmesi: Tek Merkezli Bir Çalışma

Duygu Seyhan Erdoğan¹, Fatma Bozdağ², Fatima Betül Topcu³, Sultan Pınar Çetintepe⁴, Volkan Medeni⁵, Mustafa Necmi İlhan⁶

¹ Yandal Arş Gör. Uzm. Dr., Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, İş ve Meslek Hastalıkları Bilim Dalı, duyguseyhanerdoğan@gazi.edu.tr

² Yandal Arş Gör. Uzm. Dr., Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, İş ve Meslek Hastalıkları Bilim Dalı, fatimabetultopcu@gazi.edu.tr

³ Yandal Arş Gör. Uzm. Dr., Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, İş ve Meslek Hastalıkları Bilim Dalı, fatmabozdag@gazi.edu.tr

⁴ Doç. Dr., Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, İş ve Meslek Hastalıkları Bilim Dalı, pınarcetintepe@gazi.edu.tr

⁵ Doç. Dr., Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, İş ve Meslek Hastalıkları Bilim Dalı, volkanmedeni@gazi.edu.tr

⁶ Prof. Dr., Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, İş ve Meslek Hastalıkları Bilim Dalı, mnilhan@gazi.edu.tr

ÖZET

Giriş: Acil servisler, doğası gereği yüksek düzeyde travmatik olay maruziyeti içeren birimlerdir. Bu çalışma, acil tıp asistanlarında ikincil travmatik stres (İTS) düzeylerini ve etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla planlanmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı tipteki bu araştırmaya, bir üniversite hastanesinde görev yapan 25 acil tıp asistan hekimine ulaşılmış ancak yoğun iş yükü nedeniyle aktif çalışanlara ve nöbet ertesi izinde olanlara ulaşılamadığından 14 acil tıp asistan hekiminin yanıtları çalışmaya dahil edilmiştir. Veriler; sosyodemografik form ve 17 soruluk İkincil Travmatik Stres Ölçeği (İTSÖ) ile Google Forms kullanılarak online şekilde toplanmıştır. Ölçekteki her madde, katılımcının son bir ay içindeki durumunu yansıtacak şekilde 1 ile 5 arasında puanlanır. Tüm maddelerde yüksek puan, o belirtinin daha şiddetli olduğunu gösterir. Yeniden yaşama, kaçınma, uyarılmışlık alt boyutları ve toplam ölçek puanına göre düzey belirlenir. Örneklemenin küçük olması sebebiyle analizde Mann-Whitney U testi kullanılmıştır. **Bulgular:** Katılımcıların %57.1'i kadın olup, aylık ortalama nöbet sayısı 8.2'dir. Toplam İTSÖ puan ortalaması 48.2 ± 9.4 (orta-yüksek düzey) olarak saptanmıştır. Alt boyut analizinde en yüksek skor "Kaçınma" (18.2 ± 4.1) boyutunda görülmüştür. Asistanların en sık bildirdiği belirtiler; travmatik hatırlatıcılardan kaçınma (%78) ve sürekli tetikte olma halidir (%76). Ayda 9 ve üzeri nöbet tutan hekimlerin uyarılmışlık puanları, daha az nöbet tutanlara göre anlamlı derecede yüksek bulunmuştur ($p < 0.05$). Cinsiyetler arasında toplam puan açısından istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmasa da kadın asistanların puanlarının daha yüksek olduğu görülmüştür.

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026

Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Sonuç: Bulgularımız, acil tıp asistanlarının önemli düzeyde ikincil travmatik stres altında olduğunu ve bu stresin özellikle kaçınma davranışları, uykusuzluk ve tetikte olma belirtileriyle seyrettiğini göstermektedir. Nöbet yoğunluğunun uyarılmışlık düzeyini artırdığı saptanmıştır. Asistan hekimlerin ruh sağlığını korumaya yönelik kurumsal destek mekanizmalarının ve çalışma saatlerinin düzenlenmesinin gerekliliği ön görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Acil Tıp, Asistan Hekim, İkincil Travmatik Stres, Mesleki Maruziyet

**INTERNATIONAL
OCCUPATIONAL HEALTH AND
SAFETY CONGRESS
PROCEEDINGS BOOK**

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

**Evaluation of Secondary Traumatic Stress Levels Among Emergency
Medicine Residents: A Single-Center Study**

**Duygu Seyhan Erdoğan¹, Fatma Bozdağ², Fatima Betül Topcu³, Sultan Pınar
Çetintepe⁴, Volkan Medeni⁵, Mustafa Necmi İlhan⁶**

¹ Fellow Dr., Gazi University Faculty of Medicine, Department of Public Health, Division of Occupational Medicine, duyguseyhanerdogan@gazi.edu.tr

² Fellow Dr., Gazi University Faculty of Medicine, Department of Public Health, Division of Occupational Medicine, fatimabetultopcu@gazi.edu.tr

³ Fellow Dr., Gazi University Faculty of Medicine, Department of Public Health, Division of Occupational Medicine, fatmabozdag@gazi.edu.tr

⁴ Assoc. Prof. Dr., Gazi University Faculty of Medicine, Department of Public Health, Division of Occupational Medicine, pınarcetintepe@gazi.edu.tr

⁵ Assoc. Prof. Dr., Gazi University Faculty of Medicine, Department of Public Health, Division of Occupational Medicine, volkanmedeni@gazi.edu.tr

⁶ Prof. Dr., Gazi University Faculty of Medicine, Department of Public Health, Division of Occupational Medicine, mnilhan@gazi.edu.tr

ABSTRACT

Introduction: Emergency departments are units characterized by high levels of exposure to traumatic events. This study aims to determine the secondary traumatic stress (STS) levels and associated factors among emergency medicine residents.

Methods: This descriptive study targeted 25 emergency medicine residents at a university hospital. Due to high workloads and post-call leaves, data from 14 residents who completed the survey were included. Data were collected online via Google Forms using a sociodemographic form and the 17-item Secondary Traumatic Stress Scale (STSS). Each item is scored between 1 and 5 to reflect the participant's status over the past month, with higher scores indicating increased symptom severity. Levels were determined based on intrusion, avoidance, and arousal subscales, as well as total scores. Due to the small sample size, the Mann-Whitney U test was utilized for statistical analysis.

Results: Of the participants, 57.1% were female, and the average number of monthly shifts was 8.2. The mean total STSS score was 48.2 ± 9.4 , indicating a moderate-to-high level of stress. In subscale analysis, the highest scores were observed in the "Avoidance" dimension (18.2 ± 4.1). The most frequently reported symptoms were avoidance of traumatic reminders (78%) and persistent hypervigilance (76%). Arousal scores were significantly higher in physicians working 9 or more shifts per month compared to those with fewer shifts ($p < 0.05$). Although no statistically significant difference was found between genders regarding total scores, female residents exhibited higher score trends.

Conclusion: Our findings indicate that emergency medicine residents experience significant secondary traumatic stress, characterized primarily by avoidance behaviors, insomnia, and hypervigilance. Increased shift density was found to elevate arousal levels. There is a clear

**INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND
SAFETY CONGRESS
PROCEEDINGS BOOK**

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

need for institutional support mechanisms and the regulation of working hours to protect the mental health of resident physicians.

Keywords: *Emergency Medicine, Resident Physician, Secondary Traumatic Stress, Occupational Exposure.*

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026
Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Demografik Bir Değişken Olarak Yaşın İş Kazaları Üzerindeki Etkisi: Ampirik Bir Analiz

Salih Kırcan¹

¹Öğr.Gör., Başkent Üniversitesi, salihkircan@baskent.edu.tr

ÖZET

Günümüz koşullarında iş sağlığı ve güvenliği (İSG) kavramı, stratejik önemini artırarak kurumsal yapının vazgeçilmez bir unsuru haline gelmiştir. Bu kapsamda İSG; yalnızca güvenli çalışma ortamlarının tesisi ile sınırlı kalmayıp, üretimsel verimliliğin artırılması ve toplumsal huzurun tesisi noktasında da kritik bir disiplin olarak kabul edilmektedir.

Toplumun temel yapı taşını oluşturan çalışanların refahını doğrudan etkileyen iş kazaları, güncelliğini koruyan bir sorundur. Bu sorunlar; bireysel etkilerinin ötesinde, ulusal düzeyde hem yönetsel hem de ekonomik açıdan çok boyutlu kayıplara yol açmaktadır.

Bu çalışmada; iş kazası verileri ile çalışanların demografik özelliklerinden olan **yaş** arasındaki ilişki incelenmiştir. Literatürdeki çalışmalar, ölümlü iş kazalarında yaş değişkeninin azımsanmayacak düzeyde etkiye sahip olduğunu ortaya koymaktadır.

Çalışmanın amacı; 2020-2024 yıllarını kapsayan iş kazası verileri üzerinden yaş faktörünün etkisini değerlendirmektir. Söz konusu döneme ait verilerde; hem ulusal hem de uluslararası ölçekte kritik bir sorun olan iş kazası sayılarının, yaş gruplarına göre anlamlı farklılıklar gösterdiği tespit edilmiştir. Yaşın, iş kazası prevalansında belirleyici bir parametre olduğu göz önünde bulundurularak; kaza ve buna bağlı can kayıplarının asgari düzeye indirilmesine yönelik çözüm önerileri sunulmuştur.

Bu çalışmada; yaş faktörünün iş kazaları üzerindeki etkisini analiz etmek amacıyla Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK) tarafından yayımlanan “**Sigortalılardan İş Kazası Geçirenlerin Yaşa Göre Dağılımı**” ve “**Sigortalılardan Yıl İçinde İş Kazası Sonucu Ölenlerin Yaşa Göre Dağılımı**” istatistiklerden yararlanılmıştır (SGK, 2026).

İş kazası istatistikleri incelendiğinde yaş faktörüyle iş kazaları arasında önemli ilişkinin olduğu görülmektedir.

Son beş yıla ait veriler incelendiğinde, iş kazası sayılarının ve kaza sonucu meydana gelen can kayıplarının artış eğiliminde olduğu görülmektedir.

Çalışanların yaşlanma sürecine bağlı olarak gelişen fizyolojik ve bilişsel değişimler konusundaki farkındalığın artırılması, iş sağlığı ve güvenliği (İSG) süreçlerinin yönetimi açısından kritik önem taşımaktadır. Sürdürülebilir bir İSG kültürü oluşturulması hedefiyle; çalışanlara güvenli, sağlıklı, tehlike ve risklerden arındırılmış bir çalışma ortamı sunulması temel ilke olarak benimsenmelidir.

Anahtar Kelimeler: İş Kazası, İş Sağlığı ve Güvenliği, Güvenliği Kültürü, Yaş Faktörü, Kaza Sıklık Oranı.

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

The Effect of Age as a Demographic Variable on Workplace Accidents: An Empirical Analysis

Salih Kirkan¹

¹Lec., Başkent University, salihkirkan@baskent.edu.tr

ABSTRACT

In today's environment, the concept of occupational health and safety (OHS) has gained strategic importance and become an indispensable component of the organizational structure. In this context, OHS is recognized not only as a discipline focused on establishing safe working environments but also as a critical factor in enhancing productivity and fostering social harmony.

Workplace accidents, which directly impact the well-being of workers the cornerstone of society remain a pressing issue. These incidents result in multifaceted losses at the national level, both administratively and economically, beyond their individual impacts.

This study examines the relationship between workplace accident data and age, a demographic characteristic of workers. Studies in the literature indicate that the age variable has a significant impact on fatal workplace accidents.

The aim of this study is to evaluate the effect of the age factor using workplace accident data covering the years 2020–2024. In the data for the aforementioned period, it was determined that the number of workplace accidents a critical issue both nationally and internationally exhibits significant differences across age groups. Considering that age is a determining factor in the prevalence of workplace accidents, recommendations for solutions aimed at minimizing accidents and related fatalities have been presented.

In this study, the statistics titled “**Distribution of Insured Persons Who Suffered Work-Related Accidents by Age**” and “**Distribution of Insured Persons Who Died as a Result of Work-Related Accidents During the Year by Age**” published by the Social Security Institution (SGK), were utilized to analyze the effect of age on work-related accidents (SGK, 2026).

An examination of workplace accident statistics reveals a significant relationship between the age factor and workplace accidents.

An analysis of data from the past five years shows that the number of workplace accidents and the resulting fatalities are on the rise.

Raising awareness regarding the physiological and cognitive changes associated with the aging process is of critical importance for the management of occupational safety and health (OSH) processes. With the goal of establishing a sustainable OSH culture, providing employees with a safe, healthy, and hazard- and risk-free work environment should be adopted as a fundamental principle.

Keywords: Workplace Accident, Occupational Health and Safety, Safety Culture, Age Factor, Accident Frequency Rate.

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026

Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Güvenlik İhlallerinin Normalleşmesi: İşyerlerinde Riskin Kanıksanması

Cihandar Hasanhanoglu¹

¹Dr., Başkent Üniversitesi, chasanhanoglu@baskent.edu.tr

ÖZET

İş sağlığı ve güvenliği alanında teknik önlemler ve yasal düzenlemeler her geçen gün gelişmesine rağmen, iş kazalarının önemli bir kısmı insan davranışlarından kaynaklanmaya devam etmektedir. Bu bağlamda “riskin kanıksanması” ya da diğer bir ifadeyle güvenlik ihlallerinin zamanla normalleşmesi, iş kazalarının görünmeyen ancak kritik nedenlerinden biri olarak öne çıkmaktadır. Çalışanların tehlikeli durumlara tekrar tekrar maruz kalmaları ve herhangi bir olumsuz sonuçla karşılaşmamaları, bu riskleri sıradan ve kabul edilebilir olarak algılamalarına yol açmaktadır.

Bu çalışmada, işyerlerinde güvenlik ihlallerinin nasıl normalleştiği davranışsal ve örgütsel boyutlarıyla ele alınmıştır. Literatürde “**normalization of deviance**” olarak tanımlanan bu süreç, ilk olarak yüksek riskli endüstrilerde yapılan analizlerle ortaya konmuş ve zamanla birçok sektörde geçerli bir kavram haline gelmiştir. Çalışanların kişisel koruyucu donanım kullanmaması, prosedürlerin atlanması veya güvensiz hareketlerin görmezden gelinmesi gibi davranışlar, zaman içinde örgüt kültürünün bir parçası haline gelebilmektedir.

Araştırmalar, güvenlik ihlallerinin normalleşmesinde yönetim tutumu, zaman baskısı, üretim hedefleri ve yetersiz denetim gibi faktörlerin etkili olduğunu göstermektedir. Özellikle “bir şey olmadı” algısı, çalışanların risk algısını zayıflatmakta ve tehlikeli davranışların sürdürülmesine neden olmaktadır. Bu durum, kazaların çoğunlukla “beklenmedik” değil, aslında uzun süredir biriken ihlallerin sonucu olduğunu ortaya koymaktadır.

İş kazalarının önlenmesi için yalnızca teknik önlemlerin yeterli olmadığı; aynı zamanda güçlü bir güvenlik kültürü oluşturulması gerektiği açıktır. Bu kapsamda, çalışanların risk farkındalığının artırılması, açık iletişim ortamının sağlanması, ramak kala bildirim sistemlerinin teşvik edilmesi ve yönetimin örnek davranış sergilemesi büyük önem taşımaktadır. Literatürde yer alan çarpıcı bulgular, iş kazalarının büyük ölçüde teknik yetersizliklerden ziyade zamanla normalleşen güvensiz davranışlardan kaynaklandığını göstermektedir. Uluslararası Çalışma Örgütü verilerine göre iş kazalarının yaklaşık %80–90’ı insan davranışlarıyla ilişkilidir. Heinrich Piramidi modeline göre ise bir ciddi kazanın arkasında yüzlerce ramak kala olay bulunmakta olup, bu olayların büyük kısmı tekrarlanan ve kanıksanan güvenlik ihlallerinden oluşmaktadır. Davranışsal çalışmalar, çalışanların tehlikeli bir davranışı kazasız şekilde birkaç kez tekrar etmeleri durumunda bu davranışı güvenli olarak algılamaya başladıklarını ortaya koymaktadır. Bu durum, iş kazalarının ani değil, uzun süre tolere edilen ihlallerin bir sonucu olduğunu açıkça göstermektedir.

Sonuç olarak, işyerlerinde riskin kanıksanması süreci, iş kazalarının temel ancak çoğu zaman göz ardı edilen nedenlerinden biridir. Bu sürecin fark edilmesi ve yönetilmesi, sürdürülebilir bir iş sağlığı ve güvenliği sistemi oluşturulmasında kritik bir rol oynamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Güvenlik Kültürü, Risk Algısı, Normalleşme, İş Kazaları, Davranışsal Güvenlik.

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Normalization Of Safety Violations: The Canonical Acceptance Of Risk In Workplaces

Cihandar Hasanhanoglu¹

¹Dr., Baskent University, chasanhanoglu@baskent.edu.tr

ABSTRACT

Despite continuous advancements in technical safety measures and regulatory frameworks, a significant proportion of workplace accidents continues to stem from human behavior. In this context, the “normalization of risk,” or the gradual acceptance of safety violations, emerges as a critical yet often invisible factor contributing to occupational accidents. Repeated exposure to hazardous situations without negative consequences leads employees to perceive these risks as routine and acceptable.

This study examines how safety violations become normalized in workplaces, considering both behavioral and organizational dimensions. Referred to in the literature as the “normalization of deviance,” this phenomenon was first observed in high-risk industries and has since become a widely recognized concept across multiple sectors. Behaviors such as neglecting personal protective equipment, bypassing safety procedures, or ignoring unsafe actions can, over time, become embedded within organizational culture. Research indicates that managerial attitudes, time pressure, production targets, and insufficient supervision are key factors in the normalization of safety violations. Notably, the perception of “nothing has happened” weakens employees’ risk awareness and perpetuates hazardous behaviors. These findings demonstrate that workplace accidents are rarely “unexpected,” but rather the inevitable consequence of violations that have accumulated over time.

Preventing occupational accidents requires more than technical solutions; the development of a strong safety culture is essential. Strategies such as enhancing employees’ risk awareness, fostering open communication, promoting near-miss reporting systems, and ensuring managerial role modeling are critical to mitigating risks. Compelling evidence from the literature shows that workplace accidents are largely driven by normalized unsafe behaviors rather than technical deficiencies. According to the International Labour Organization, approximately 80–90% of occupational accidents are linked to human actions. Heinrich’s Pyramid model further illustrates that each serious accident is preceded by hundreds of near-miss events, the majority of which arise from repeated and normalized safety violations. Behavioral studies also reveal that employees who repeatedly engage in risky actions without incident gradually perceive them as safe. This clearly demonstrates that workplace accidents are not sudden events but the culmination of long-tolerated unsafe practices.

In conclusion, the normalization of risk in workplaces represents a fundamental, yet frequently overlooked, cause of occupational accidents. Recognizing and addressing this

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

process is critical for establishing a sustainable and proactive occupational health and safety system.

Keywords: *Safety Culture, Risk Perception, Normalization, Occupational Accidents, Behavioral Safety.*

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026

Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Güvenlik İklimi ve Liderlik Arasındaki İlişki: Kuramsal Bir Değerlendirme

Salih Kırcan¹

¹Öğr.Gör., Başkent Üniversitesi, salihkircan@baskent.edu.tr

ÖZET

Bu çalışmanın amacı, güvenlik iklimi ile liderlik tarzları arasındaki ilişkiyi kuramsal ve ampirik boyutlarıyla kapsamlı bir şekilde incelemektir. Güvenlik iklimi, çalışanların örgütteki güvenlik politikaları, uygulamaları ve yönetim yaklaşımlarına ilişkin algılarını ifade eden önemli bir örgütsel değişken olarak kabul edilmektedir. Bu algıların oluşumunda ve şekillenmesinde ise liderlik tarzları belirleyici bir rol oynamaktadır. Çalışmada özellikle dönüşümcü liderlik, işlemsel liderlik ve güvenlik odaklı liderlik yaklaşımlarının güvenlik iklimi üzerindeki etkileri ele alınmıştır.

Literatür incelemesi, lider davranışlarının çalışanların güvenlik algılarını, motivasyonlarını ve davranışlarını hem doğrudan hem de dolaylı yollarla etkilediğini ortaya koymaktadır. Bu kapsamda liderlerin güvenliğe verdikleri önemin, çalışanların risk algısını artırdığı, güvenli davranışları teşvik ettiği ve iş kazalarının azaltılmasında kritik bir rol oynadığı görülmektedir. Ayrıca güvenlik ikliminin güçlü olduğu örgütlerde, çalışanların güvenlik kurallarına uyum düzeyinin arttığı, örgütsel bağlılığın güçlendiği ve güvenlik performansının sürdürülebilir biçimde iyileştiği belirlenmiştir.

Çalışmada önerilen model kapsamında liderlik tarzlarının güvenlik iklimi üzerindeki etkisi doğrudan ele alınırken, güvenlik kültürünün bu ilişkide aracılık rolü üstlendiği varsayılmaktadır. Ayrıca insan faktörleri (deneyim, eğitim düzeyi, bireysel farkındalık gibi) bu ilişkinin gücünü etkileyen düzenleyici değişkenler olarak değerlendirilmiştir.

Elde edilen bulgular doğrultusunda, liderlik tarzlarının yalnızca yönetsel bir unsur değil, aynı zamanda stratejik bir iş sağlığı ve güvenliği aracı olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu bağlamda, örgütlerde sürdürülebilir bir güvenlik iklimi oluşturulabilmesi için liderlerin güvenlik odaklı davranışlar sergilemesi, çalışanlarla etkin iletişim kurması ve güvenliği temel bir örgütsel değer olarak konumlandırması gerekmektedir. Çalışma, hem literatüre kuramsal katkı sunmakta hem de uygulayıcılara yönelik somut öneriler geliştirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Güvenlik İklimi, Liderlik, İş Sağlığı ve Güvenliği, Güvenlik Kültürü, Örgütsel Davranış.

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

The Relationship Between Organizational Climate and Leadership: A Theoretical Review

Salih Kirkan¹

¹Lec., Başkent University, salihkirkkan@baskent.edu.tr

ABSTRACT

The aim of this study is to comprehensively examine the relationship between safety climate and leadership styles from both theoretical and empirical perspectives. Safety climate is considered a critical organizational variable that reflects employees' perceptions of safety policies, practices, and managerial approaches within the organization. Leadership styles play a decisive role in the formation and development of these perceptions. In this context, the study focuses on transformational leadership, transactional leadership, and safety-specific leadership, and analyzes their effects on safety climate.

The literature review reveals that leadership behaviors influence employees' safety perceptions, motivations, and behaviors both directly and indirectly. In particular, leaders' commitment to safety enhances employees' risk awareness, promotes safe behaviors, and plays a crucial role in reducing occupational accidents. Furthermore, in organizations with a strong safety climate, employees demonstrate higher compliance with safety rules, increased organizational commitment, and sustainable improvements in safety performance.

Within the proposed model of the study, the effect of leadership styles on safety climate is examined directly, while safety culture is assumed to play a mediating role in this relationship. Additionally, human factors (such as experience, education level, and individual awareness) are considered as moderating variables that influence the strength of this relationship.

Based on the findings, it is concluded that leadership styles are not only a managerial function but also a strategic tool for occupational health and safety management. In this regard, to establish a sustainable safety climate, leaders must exhibit safety-oriented behaviors, maintain effective communication with employees, and position safety as a core organizational value. The study contributes to the literature theoretically and provides practical implications for practitioners.

Keywords: *Safety Climate, Leadership, Occupational Health and Safety, Safety Culture, Organizational Behavior.*

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026

Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

İş Sağlığı ve Güvenliği Perspektifinden Perakende Sektörü Çalışanlarında Ergonomik Risklerin Analizi

Ercüment Neşet Dizdar¹, Sudenaz ERKCİ²

¹Doç. Dr., Çankırı Karatekin Üniversitesi, Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu, Mülkiyet Koruma ve Güvenlik Bölümü,

İş Sağlığı ve Güvenliği Programı, Çankırı, endizdar@karatekin.edu.tr

²İSG Teknikeri, Çankırı Karatekin Üniversitesi, Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu, Mülkiyet Koruma ve Güvenlik Bölümü, İş Sağlığı ve Güvenliği Programı, Çankırı, suderkci@icloud.com

ÖZET

Perakende sektörü; statik duruş, tekrarlayan hareketler ve yoğun fiziksel efor gibi ergonomik stresörlerin iş verimliliğini düşürdüğü ve iş kazalarına zemin hazırladığı yüksek riskli bir alandır. Yoğun çalışma saatleri ve psikososyal etmenler, Kas-İskelet Sistemi (KİS) üzerindeki baskıyı daha da artırmaktadır. Bu çalışma, sektör çalışanlarının karşılaştığı ergonomik riskleri analiz ederek antropometrik verilere dayalı iyileştirme stratejileri geliştirmeyi amaçlamaktadır.

Araştırma kapsamında, evreni temsil etme yeteneğine sahip 200 sektör çalışanından anket ve antropometrik ölçüm teknikleriyle veriler toplanmıştır. Toplanan veriler Tek Yönlü ANOVA yöntemiyle analiz edilmiş; katılımcıların fiziksel ölçüleri ile çalışma istasyonlarındaki donanım boyutları mühendislik perspektifiyle karşılaştırılmıştır.

Analizler sonucunda, ağır yük taşıyanların en yüksek risk grubunu oluşturduğu ve görev pozisyonu ile fiziksel zorlanma arasında anlamlı bir ilişki ($p < 0,01$) olduğu saptanmıştır. Kadın çalışanlarda antropometrik uyumsuzluk kaynaklı bel ve sırt ağrısı ortalamaları daha yüksek çıkarken, 45 yaş üzerinde fiziksel deformasyonun belirgin şekilde arttığı görülmüştür. Ergonomik ekipman kullanımının ağrı skorlarını %24 oranında düşürdüğü ($p < 0,01$) kanıtlanmış; eğitim almayan çalışanlarda biyomekanik risklere maruziyetin daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Ayrıca, standart dışı aydınlatma ve gürültünün çalışanlarda hata yapma eğilimini artırdığı tespit edilmiştir.

Bulgular, ergonomik risklerin sistemsel bir tasarım ve yönetim sorunu olduğunu göstermektedir. Kadın ve yaşlı iş gücüne yönelik spesifik müdahaleler ile vardiya sürelerine bağlı postüral bozulmaların "psikososyal ergonomi" perspektifiyle ele alınması zorunludur. Ayarlanabilir ekipman kullanımı mühendislik kontrollerinin etkinliğini kanıtlasa da katılımcı yaklaşım ve eğitim modellerinin eksikliği temel risk kaynağı olmaya devam etmektedir. Sonuç olarak, perakende sektöründe ergonomik verilere dayalı bir risk değerlendirme sisteminin yapılandırılması ve egzersiz pratiklerinin iş süreçlerine dahil edilmesi stratejik önem taşımaktadır.

Teşekkür: Bu çalışma, TÜBİTAK 2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destekleme Programı 2024/1 döneminde (Başvuru Numarası: "1919B012472061") desteklenmeye hak kazanmıştır.

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026

Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Anahtar Kelimeler: Ergonomi, Perakende Sektörü, Mühendislik Kontrolleri, Kas-İskelet Sistemi (KİS)

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Analysis of Ergonomics Risks Among Retail Sector Employees from the Perspective of Occupational Health and Safety

Ercüment Neşet Dizdar¹, Sudenaz ERKÇİ²

¹Assoc. Prof. Dr., Çankırı Karatekin University, Vocational School of Social Sciences, Department of Property Protection and Security, Occupational Health and Safety Program, Çankırı, Türkiye, endizdar@karatekin.edu.tr

² OHS Technician, Çankırı Karatekin University, Vocational School of Social Sciences, Department of Property Protection and Security, Occupational Health and Safety Program, Çankırı, Türkiye, suderkci@icloud.com

ABSTRACT

The retail sector is a high-risk area where ergonomic stressors such as static posture, repetitive movements, and intense physical effort decrease work efficiency and pave the way for occupational accidents. Intense working hours and psychosocial factors further increase the pressure on the Musculoskeletal System (MSS). This study aims to develop improvement strategies based on anthropometric data by analyzing the ergonomic risks faced by sector employees.

Within the scope of the research, data were collected from 200 sector employees, representing the population, through surveys and anthropometric measurement techniques. The collected data were analyzed using the One-Way ANOVA method; participants' physical measurements and the dimensions of equipment at their workstations were compared from an engineering perspective.

As a result of the analyses, it was found that those carrying heavy loads constituted the highest risk group, and a significant relationship ($p < 0.01$) existed between task position and physical strain. While the mean scores for low back and back pain due to anthropometric mismatches were higher in female employees, physical deformation was observed to increase significantly in those over 45 years of age. It has been proven that the use of ergonomic equipment reduces pain scores by 24% ($p < 0.01$); exposure to biomechanical risks was found to be higher in employees who did not receive training. Additionally, it was determined that non-standard lighting and noise increased the tendency of employees to make errors.

The findings indicate that ergonomic risks are a systemic design and management problem. Specific interventions for female and older workforces, along with postural deteriorations related to shift durations, must be addressed from a "psychosocial ergonomics" perspective. Although the use of adjustable equipment proves the effectiveness of engineering controls, the lack of participatory approaches and training models continues to be the primary source of risk. Consequently, the structuring of a risk assessment system based on ergonomic data and the integration of exercise practices into work processes in the retail sector are of strategic importance.

Acknowledgment: This study has been entitled to receive support under the TÜBİTAK 2209-

**INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND
SAFETY CONGRESS
PROCEEDINGS BOOK**

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

A University Students Research Projects Support Program 2024/1 term (Application Number: “1919B012472061”).

Keywords: *Ergonomics, Retail Sector, Engineering Controls, Musculoskeletal System (MSS).*

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026

Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

İş Yerlerinde Sağlıklı Yaşam Faaliyetleri ve Sürdürülebilir Çalışma Ortamları için Halk Sağlığı Temelli Bir Yaklaşım

Dr. Ahmet ÖZLÜ¹

¹Tıp Doktoru, Doktora, T.C. Sağlık Bakanlığı Halk Sağlığı Genel Müdürlüğü,
ahmet.ozlu@saglik.gov.tr.

ÖZET

İş yerleri, çalışanların günün önemli bir bölümünü geçirdiği ve sağlık davranışlarının şekillendiği önemli yaşam alanlarıdır. Bu nedenle iş yerlerinde yürütülen sağlıklı yaşam faaliyetleri, çalışan sağlığının korunması, psikososyal iyilik hâlinin desteklenmesi ve sürdürülebilir çalışma ortamlarının geliştirilmesi açısından önemlidir. Halk sağlığı açısından KOBİ çalışanları, koruyucu hizmetlere erişimi daha sınırlı ve çeşitli sağlık riskleri açısından daha kırılgan bir grup olarak değerlendirilebilir. Bu bildirinin amacı, KOBİ’lerde iş yeri sağlığı ve sağlıklı yaşam faaliyetlerinin sürdürülebilir çalışma ortamlarındaki rolünü halk sağlığı perspektifiyle ele almaktır.

Bu çalışma, literatür ve resmi kaynakların incelenmesine dayalı bir değerlendirme olarak hazırlanmıştır. KOBİ’lerde iş yeri sağlığı; çalışma koşulları, işveren desteği, çalışan katılımı, toplum temelli yaklaşımlar ve kamu politikalarıyla ilişkili olarak değerlendirilmiştir.

Değerlendirme sonucunda, KOBİ’lerde iş yeri sağlığı ve sağlıklı yaşam faaliyetlerinin önemli ancak yeterince güçlendirilmemiş bir müdahale alanı olduğu görülmüştür. Zaman, finansman, insan kaynağı ve kurumsal kapasite sınırlılıkları, KOBİ’lerde kanıta dayalı sağlık geliştirme programlarının uygulanmasını güçleştirmektedir. Bu durum, özellikle sosyal korumaya ve koruyucu sağlık hizmetlerine erişimi sınırlı çalışanlar açısından halk sağlığı eşitsizliği oluşturmaktadır. Buna karşın Türkiye’de yaygın bir birinci basamak sağlık hizmeti ağı, 29 bini aşkın aile hekimi ve 345 Sağlıklı Hayat Merkezi bulunması önemli bir fırsat sunmaktadır. Sağlıklı Hayat Merkezlerinin beslenme, fiziksel aktivite, kronik hastalık yönetimi, ruh sağlığı, bağımlılıkla mücadele gibi alanlarda sunduğu hizmetler KOBİ çalışanlarını destekleyebilir.

KOBİ’lerde sağlıklı yaşam faaliyetleri yalnızca çalışanların bireysel tercihleriyle açıklanamaz; çalışma koşulları, işveren tutumu, kurum kültürü ve hizmetlere erişimle birlikte ele alınmalıdır. Bu nedenle programların esnek, düşük maliyetli, uygulanabilir ve yerel kaynaklarla desteklenebilir biçimde tasarlanması gerekmektedir.

KOBİ’lerde iş yeri sağlığı uygulamaları, iş sağlığı ve güvenliği çalışmalarını tamamlayan halk sağlığı temelli bir strateji olarak değerlendirilmelidir. Birinci basamak sağlık hizmetleri ve Sağlıklı Hayat Merkezleriyle kurulacak bağlantılar, KOBİ çalışanlarına ulaşımı kolaylaştırabilir. Yeni kurulacak Sağlıklı Hayat Merkezlerinin organize sanayi bölgelerine yakın planlanması, sağlıklı yaşam faaliyetlerinin erişilebilirliğini ve sürdürülebilirliğini destekleyebilir.

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026

Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Anahtar Kelimeler: KOBİ, iş yeri sağlığı, sağlıklı yaşam, halk sağlığı, Sağlıklı Hayat Merkezi.

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

A Public Health-Based Approach to Workplace Healthy Lifestyle Activities and Sustainable Working Environments

Dr. Ahmet ÖZLÜ¹

¹MD, PhD, General Directorate of Public Health, MoH, Türkiye,
ahmet.ozlu@saglik.gov.tr.

ABSTRACT

Workplaces are important living environments where employees spend a significant part of their day and where health behaviors are shaped. Therefore, healthy lifestyle activities carried out in workplaces are important for protecting employee health, supporting psychosocial well-being, and developing sustainable working environments. From a public health perspective, employees in small and medium-sized enterprises (SMEs) can be considered a more vulnerable group due to their limited access to preventive services and exposure to various health risks. The aim of this paper is to examine the role of workplace health and healthy lifestyle activities in SMEs in creating sustainable working environments from a public health perspective.

This study was designed as a conceptual review based on the examination of literature and official sources. Workplace health in SMEs was evaluated in relation to working conditions, employer support, employee participation, community-based approaches, and public policies.

The review showed that workplace health and healthy lifestyle activities in SMEs represent an important but insufficiently strengthened area of public health intervention. Limitations in time, funding, human resources, and institutional capacity make it difficult to implement evidence-based health promotion programs in SMEs. This situation creates a public health inequality, particularly for employees with limited access to social protection and preventive health services. However, the widespread primary healthcare network in Türkiye, with more than 29,000 family physicians and 345 Healthy Life Centers, provides an important opportunity. The services provided by Healthy Life Centers in areas such as nutrition, physical activity, chronic disease management, mental health, and addiction control may support SME employees.

Healthy lifestyle activities in SMEs should not be explained only by employees' individual choices; they should also be considered together with working conditions, employer attitudes, organizational culture, and access to services. Therefore, programs should be designed in a flexible, low-cost, feasible way that can be supported by local resources.

Workplace health practices in SMEs should be considered a public health-based strategy that complements occupational health and safety activities. Establishing links with primary healthcare services and Healthy Life Centers may facilitate access to SME employees.

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Planning newly established Healthy Life Centers close to organized industrial zones may support the accessibility and sustainability of healthy lifestyle activities.

Keywords: SME, workplace health, healthy lifestyle, public health, Healthy Life Center.

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026
Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Kamu Kurumlarında İSG Hizmetlerinin Etkinliğini Artırmak için Veri Temelli Model Önerisi

Dr. Ahmet ÖZLÜ¹

¹*Tıp Doktoru, Doktora, T.C. Sağlık Bakanlığı Halk Sağlığı Genel Müdürlüğü,
ahmet.ozlu@saglik.gov.tr.*

ÖZET

Kamu kurumları, geniş çalışan nüfusu ve sundukları hizmetlerin toplumsal niteliği nedeniyle iş sağlığı ve güvenliği uygulamalarının halk sağlığı açısından önem taşıdığı yapılardır. Türkiye’de kamu kurumlarında İSG uygulamaları; 6331 sayılı Kanun çerçevesinde yürütülmektedir. Ancak mevcut çalışmalar, hukuki ve kurumsal yapıların varlığına rağmen uygulama sürekliliği, süreç takibi, ve izleme-değerlendirme açısından sınırlılıkların bulunduğunu göstermektedir. Kamu kurumlarının farklı hizmet alanlarına, çalışan profillerine ve merkezi-taşra yapılanmalarına sahip olması, İSG uygulamalarının izlenmesinde dijital veri sistemlerinden, standart raporlama araçlarından ve kurumlar arası iyi uygulama paylaşım platformlarından daha fazla yararlanmayı gerekli kılmaktadır.

Bu bildirinin amacı, kamu kurumlarında yürütülen İSG uygulamalarını halk sağlığı perspektifiyle ele alarak sürdürülebilir çalışma ortamlarına katkısını değerlendirmek ve dijital izleme, öncü göstergeler ile iyi uygulama paylaşımına dayalı pratik bir izleme-değerlendirme yaklaşımı önermektir.

Çalışma, literatür, raporlar ve resmi kaynakların incelenmesine dayalı kavramsal bir değerlendirme olarak tasarlanmış ve önleme faaliyetlerine katkı sağlayacak İSG performansı ve izleme-değerlendirme çerçevesinde yapılmıştır.

Literatürde, kamu kurumlarında İSG yapılarının çoğu zaman resmi olarak mevcut olduğu; ancak aktif karar alma, uygulamayı izleme, çalışan katılımı ve sürekli iyileştirme açısından güçlendirilmesi gerektiği vurgulanmaktadır. Sürdürülebilir çalışma ortamları için İSG’nin yalnızca kaza ve meslek hastalıklarını önleme boyutuyla sınırlı kalmaması; entegre risk yönetimi, sürekli eğitim, güvenlik kültürü, önleme kültürü, yönetsel sahiplenme ve ergonomik çalışma koşullarıyla desteklenmesi gerektiği görülmektedir. Ayrıca İSG performansının yalnızca gecikmiş göstergelerle değil; eğitim, denetim, düzeltici faaliyetler, kurul kararlarının uygulanması ve çalışan katılımı gibi öncü göstergelerle izlenmesine ihtiyaç bulunmaktadır.

Kamu kurumlarında İSG uygulamaları, sürdürülebilir çalışma ortamlarının oluşturulmasında stratejik bir halk sağlığı aracı olarak değerlendirilmelidir. İSG faaliyetlerinin ve iyi uygulamaların görünür hâle getirilmesi, dijital izleme araçlarıyla nitelikli veri üretilmesi ve öncü göstergelere dayalı değerlendirme yapılması, önleyici İSG uygulamalarını güçlendirebilir.

Anahtar Kelimeler: İş sağlığı ve güvenliği, Kamu kurumları; Sürdürülebilir çalışma ortamı, Veri temelli yönetim, Önleme kültürü.

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

A Data-Driven Model Proposal for Enhancing the Effectiveness of Occupational Health and Safety Services in Public Institutions

Dr. Ahmet ÖZLÜ¹

¹MD, PhD, General Directorate of Public Health, MoH, Türkiye,
ahmet.ozlu@saglik.gov.tr.

ABSTRACT

Public institutions are structures in which occupational health and safety (OHS) practices are important from a public health perspective due to their large workforce and the social nature of the services they provide. In Türkiye, OHS practices in public institutions are carried out within the framework of Law No. 6331. However, existing studies indicate that, despite the presence of legal and institutional structures, there are limitations in terms of implementation continuity, process monitoring, and monitoring-evaluation. The fact that public institutions have different service areas, employee profiles, and central-provincial organizational structures makes it necessary to make greater use of digital data systems, standard reporting tools, and inter-institutional platforms for sharing good practices in monitoring OHS practices.

The aim of this paper is to examine OHS practices carried out in public institutions from a public health perspective, to evaluate their contribution to sustainable working environments, and to propose a practical monitoring-evaluation approach based on digital monitoring, leading indicators, and the sharing of good practices.

This study was designed as a conceptual evaluation based on the review of literature, reports, and official sources. It was conducted within the framework of OHS performance and monitoring-evaluation, with a focus on contributing to preventive activities.

The literature emphasizes that OHS structures in public institutions often formally exist; however, they need to be strengthened in terms of active decision-making, monitoring implementation, employee participation, and continuous improvement. For sustainable working environments, OHS should not be limited only to the prevention of occupational accidents and diseases; it should also be supported by integrated risk management, continuous training, safety culture, prevention culture, managerial ownership, and ergonomic working conditions. In addition, there is a need to monitor OHS performance not only through lagging indicators, but also through leading indicators such as training, inspections, corrective actions, implementation of committee decisions, and employee participation.

OHS practices in public institutions should be considered a strategic public health tool in the creation of sustainable working environments. Making OHS activities and good practices visible, producing qualified data through digital monitoring tools, and conducting evaluations based on leading indicators may strengthen preventive OHS practices.

**INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND
SAFETY CONGRESS
PROCEEDINGS BOOK**

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Keywords: Occupational health and safety; Public institutions; Sustainable working environment; Data-driven management; Prevention culture.

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026

Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Kaynak Çalışmalarında Sürdürülebilir İSG Politikalarına Yöntem Etkisi

Yaver SAKA¹, Vugar Ali TÜRKSÖY²

¹ Öğr. Gör. , Bayburt Üniversitesi,ysaka.@bayburt.edu.tr”

² Prof., Yozgat Bozok Üniversitesi, v.aliturksoy@bozok.edu.tr

ÖZET

Bu çalışma, farklı kaynak yöntemleri sonucunda açığa çıkan emisyonların metalik kompozisyonunu analiz ederek, bu çıktıların oluşturduğu spesifik sağlık risklerini ve İSG politikaları açısından önemini değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Araştırma kapsamında, elektrik ark, MIG, MAG, TIG, toz altı, oksijen, direnç, sürtünme ve yüksek frekans kaynak tekniklerinden elde edilen numuneler incelenmiştir. Yöntem olarak, duman partiküllerinin morfolojik ve elementel yapısını yüksek çözünürlükte belirleyebilmek amacıyla SEM-EDX analizi kullanılmış; numune toplama süreçleri TS EN 689 standartlarına uygun yürütülmüştür.

Analiz sonuçları, tüm yöntemlerde baskın bileşenin demir (%61,18–97,55) olduğunu, ancak asıl patolojik riskin yonteme özgü "metalik imza" taşıyan ikincil bileşenlerden kaynaklandığını ortaya koymuştur. Toz altı kaynağı %28,23 manganez oranıyla nörotoksik açıdan en riskli yöntem olarak öne çıkarken, MAG kaynağı yüksek çinko (%21,39) ve krom (%2,27) içeriğiyle hem "Metal Ateşi" hem de kanserojenik risk taşımaktadır. Özellikle yüksek ısı girdisinin kromun en tehlikeli formu olan heksavalent kroma (Cr⁺⁶) dönüştürdüğü MAG yöntemi, genotoksik açıdan en agresif profil olarak saptanmıştır. Ayrıca, modern bir teknik olan yüksek frekans kaynağında saptanan azami kurşun (%4,04) oranı, teknolojik gelişimin her zaman biyolojik riskleri düşürmediğini kanıtlamaktadır.

Sonuç olarak, kaynak dumanı maruziyetinin "genel toz" yaklaşımı yerine yonteme özgü toksik karakterizasyon bazında değerlendirilmesi hayati bir zorunluluktur. Mevcut bulgular, yasal düzenlemelerin kaynak yöntemlerinin metalik profillerine göre güncellenmesi ve periyodik sağlık kontrollerinin yonteme özgü biyobelirteçler (kan kurşun, idrar krom/nikel vb.) üzerinden yapılandırılması gerektiğini bilimsel bir netlikle ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kaynak Dumanı, Ağır Metal Maruziyeti, SEM Analizi, Toksik Karakterizasyon, İş Sağlığı ve Güvenliği

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

The Impact of Method on Sustainable OHS Policies in Welding Operations

Yaver SAKA¹, Vugar Ali TÜRKSÖY²

¹ Lec., Bayburt, University, ysaka.@bayburt.edu.tr

² Prof., Yozgat Bozok, Universtiy v.aliturksoy@bozok.edu.tr

ABSTRACT

This study aims to analyze the metallic composition of welding slag and fumes generated by different welding methods and to evaluate the specific health risks and their implications for current occupational health and safety (OHS) policies. Within the scope of the research, samples obtained from traditional and modern welding techniques, including shielded metal arc (SMAW), MIG, MAG, TIG, submerged arc, oxy-fuel, resistance, friction, and high-frequency welding, were examined. Scanning Electron Microscopy (SEM) equipped with Energy Dispersive X-ray Spectroscopy (EDX) was utilized to simultaneously determine the morphological structures and elemental compositions of fume particles at high resolution; sampling processes were conducted in accordance with international TS EN 689 standards.

The analysis results revealed that although iron is the dominant component (%61.18–97.55) across all welding methods, the actual pathological risk is determined by secondary components that carry a method-specific "metallic signature." Submerged arc welding emerged as the most neurotoxic method with a 28.23% manganese concentration, while MAG welding poses both "Metal Fume Fever" and carcinogenic risks due to high zinc (21.39%) and chromium (2.27%) content. Notably, the MAG method was identified as the most genotoxic profile, as high heat input catalyzes the conversion of chromium into its most hazardous form, hexavalent chromium (Cr+6). Furthermore, the maximum lead (4.04%) rate detected in high-frequency welding demonstrates that technological advancements do not always minimize biological risks.

Consequently, it is a vital necessity to evaluate welding fume exposure based on method-specific toxic characterization rather than a "general dust" approach. These findings emphasize that legal regulations should be updated according to the metallic profiles of welding methods, and periodic health surveillance should be structured through method-specific biomarkers (e.g., blood lead, urinary chromium/nickel levels).

Keywords: *Welding Fumes, Heavy Metal Exposure, SEM Analysis, Toxic Characterization, Occupational Health and Safety*

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026

Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Kronik hastalık koşullarında çalışmanın sürdürülebilirliği: biyolojik vatandaşlık ve mesleki rehabilitasyon aracılığıyla yeni bir İSG paradigması

Deniz Boz Eravcı

¹Dr., Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi, denizbozdb@gmail.com.

ÖZET

Küreselleşme ile birlikte çalışma hayatında sürdürülebilirlik kavramı, sadece çevresel faktörler özelinde değil aynı zamanda iş gücünün biyolojik çeşitliliğinin korunması ve kapsanması ile doğrudan ilişkili hale gelmiştir. İş sağlığı ve güvenliğinden geleneksel yaklaşımlar ve en önemlisi mevzuat altyapısı kronik hastalık durumlarının yönetimini ön plana çıkarmazken, süreç içerisinde iş günü kayıplarına neden olabilen bu hastalıkları yalnızca yönetilmesi gereken “bir maliyet” kapsamına indirgemektedir. Bu çalışma işyerlerinde kronik hastalıkların yönetiminin biyolojik vatandaşlık ve mesleki rehabilitasyon ekseninde yeniden tanımlayan yeni bir paradigma sunmaktadır.

Antropolojik bakış açısına göre, kronik hastalığı olan çalışanlar sadece birer “vaka” değil, paylaştıkları biyolojik özellikler üzerinden hak talep eden ve çalışma hayatında varlıklarını bu yolla da meşrulaştıran aktif birer “biyolojik vatandaşlardır”. İstihdamın sürdürülebilirliği için, çalışanların sahip oldukları hastalıkları dolayısıyla kaybettikleri eylemliliklerini ve öznelliklerini yeniden kazanabilmelerine ihtiyaç duyulmaktadır. Bu minvalde, işyerinde İSG ile ilgili yapısal durumları çalışanların biyolojik kapasitesine indirgeme riski taşıyan biyolojizasyon (biologization) ve özünde sosyal problemleri reçetelere hapseden tıbbileştirme (medicalization) süreçleri insan merkezde tutan bir anlayışa dönüştürülmelidir. Bu çalışmada, İSG’de tek tip anlayış yerine, çalışanların çevresel faktörlere verdikleri bireysel ve tamamen özgün biyolojik yanıtları tanıyan yerel biyolojiler yaklaşımının temele alındığı mesleki rehabilitasyon hizmetleri önerilmektedir. Bu sentez sayesinde mesleki rehabilitasyon çalışanları standart bir kalıba göre “tamir eden” bir mekanizma olmaktan çıkarak, iş organizasyonunun çalışanın özgün biyolojik ve sosyal gerçekliğine uyarlayan bir süreç haline dönüştürecektir. Sonuç olarak kronik hastalıklara rağmen istihdamın sürdürülebilirliği; iş organizasyonunun çalışanların biyolojik gerçekliğine uyarlandığı, çalışanın sosyal kimliğinin tanındığı, yapısal şiddetten arındırılmış yeni bir İSG yönetim yaklaşımı ile mümkün olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Biyolojik vatandaşlık, Mesleki Rehabilitasyon, Eylemlilik, Yapısal şiddet

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Sustainability of work with chronic disease conditions: a new OHS paradigm through biological citizenship and occupational rehabilitation

Deniz Boz Eravcı¹

¹Phd, Centre for Labour and Social Security Training and Research, denizbozdb@gmail.com.

ABSTRACT

With globalization, the concept of sustainability in working life has become directly related not only to environmental factors, but also to protection and inclusion of the biological diversity of the workforce. While traditional approach and legislation in Occupational Health and Safety (OHS) do not prioritize the management of chronic diseases, they reduce these illnesses which cause loss of workdays to merely a “cost” that needs to be managed. This study presents a new paradigm that redefines the management of chronic diseases in workplaces through the axes of biological citizenship and occupational rehabilitation. According to the anthropological perspective, employees who have chronic diseases are not just “cases”, they are active “biological citizens” who claim rights based on their shared biological characteristics and legitimize their existence in working life this way. For the sustainability of employment, workers need to regain the agency and subjectivity they lost due to their illnesses. In this regard, the processes of biologization which risks reducing structural OHS conditions to biological capacity of workers and medicalization which locks up social problems within medical prescriptions must be transformed into a human-centered approach.

In this study, instead of uniform understanding of OHS, occupational rehabilitation services are proposed based on the “local biologies” approach which recognizes the individual and unique biological responses of workers to environmental factors. Thanks to this synthesis, occupational rehabilitation will stop being a mechanism that “repairs” workers according to a standard form and will become a process that adapts the work organization to unique biological and social reality of the worker. Consequently, the sustainability of employment despite chronic disease will be possible through a new OHS management approach where work organisation is adapted to biological reality of workers, their’s social identity is recognized and structural violence is eliminated.

Keywords: *Biological citizenship, occupational rehabilitation, activism, structural violence*

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026

Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Mesleki Deri Hastalıkları

Mümine Yüksel¹, Gülçin Elmas Akıncı², Mehmet Erdem Alagüney³

¹Uzm. Dr, Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, mumine.yuksel@saglik.gov.tr

² Uzm. Dr., Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, gulcinelmas.akinci@saglik.gov.tr.

³ Doç. Dr., Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, mehmeterdem.alaguney@sbu.edu.tr

ÖZET

Meslek hastalıkları arasında sıklık açısından ikinci sırada yer alan mesleki deri hastalıkları, tüm deri hastalıklarının yaklaşık %20-%30'unu oluşturmaktadır. Bu hastalıklar; iş ortamında bulunan kimyasal (asitler, bazlar, deterjanlar, çözücüler, metaller vb.), fiziksel (radyasyon, ısı, nem, soğuk, mekanik travma vb.) ve biyolojik (bakteri, mantar, virüs vb.) etkenler nedeniyle meydana gelebilmektedir. Tanı sürecinde şikayetlerinin başlama zamanı, etkilenen bölgeler, iş yeri maruziyetleri yanında geçmiş mesleki öykü, ailesel ve kişisel atopi varlığı, hobiler ve iş dışı etkinlikleri de ayrıntılı değerlendirilmelidir.

Çalışma Gücü ve Meslekte Kazanma Gücü Kaybı Oranı Tespit İşlemleri Yönetmeliği'nde B grubunda sınıflandırılan bu hastalıklar “Deri Kanseri ve Prekanseroz Deri Hastalıkları” ve “Kanserleşmeyen Cilt hastalıkları” başlıklarında iki alt grup olarak yer alır. Mesleki deri hastalıkları; kontakt dermatitler, kontakt ürtiker, akne ve klorakne, deri enfeksiyonları, deri kanserleri ve pigmentasyon bozuklukları olarak sınıflandırılmaktadır. En sık görülen mesleki deri hastalıklarından olan mesleki kontakt dermatitler, dışardan deriye temas eden maddeler nedeniyle oluşan inflamatuvar cilt reaksiyonudur ve iritan (%80) ve alerjik (%20) kontakt dermatit olarak ikiye ayrılır. İritan ve alerjik formun klinik ayrımı güç olduğundan, altın standart olarak deri yama testi (patch test) ile ayırıcı tanı yapılmalıdır.

Mesleki nedensellik bağının kurulmasında Mathias Kriterleri (hastalığın klinik görünümü, iş yerindeki maruziyet, semptomların işten uzaklaşınca azalması vb.) oldukça kullanışlıdır. Mesleki kontakt dermatit açısından en sık risk altındaki meslek grupları inşaat işçileri, kuaförler, temizlik işçileri, boyacılar, metal işçileri ve sağlık çalışanlarıdır. En sık eller etkilenmekle birlikte önkol, yüz ve boyun diğer sık etkilenen bölgelerdir.

Deri kanserleri mesleki deri hastalıkları içinde ikinci sıklıktadır. Özellikle UV ışınları, iyonize radyasyon, travma, polisiklik aromatik hidrokarbonlar ve arsenik maruziyeti en yaygın nedenleridir.

Mesleki deri hastalıkları sık görülmesine rağmen, bildirim oranları oldukça düşüktür. Önlenabilir nitelikte olan bu hastalıkların erken tespiti ve bildirimi, sadece hastayı korumakla kalmaz, iş ortamındaki risklerin kontrol altına alınmasını sağlayarak benzer risklere maruz kalan diğer çalışanların korunması açısından da kritik önem taşır.

Anahtar Kelimeler: Mesleki deri hastalıkları, kontakt dermatit, mesleki maruziyet, deri kanserleri

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Occupational Skin Diseases

Mümine Yüksel¹, Gülçin Elmas Akıncı², Mehmet Erdem Alagüney³

¹MD, Ankara Bilkent City Hospital, mumine.yuksel@saglik.gov.tr

²MD., Ankara Bilkent City Hospital, gulcinelmas.akinci@saglik.gov.tr

³Assoc. Prof., Ankara Bilkent City Hospital, mehmeterdem.alaguney@sbu.edu.tr

ABSTRACT

Occupational skin diseases rank second among occupational illnesses, accounting for approximately 20–30% of all skin disorders. These conditions result from exposure to chemical (acids, bases, detergents, solvents, metals), physical (radiation, heat, humidity, cold, mechanical trauma), and biological (bacteria, fungi, viruses) agents in the workplace. The diagnostic process requires a detailed evaluation of symptom onset, affected areas, and workplace exposures, alongside professional history, personal or family history of atopy, hobbies, and non-work activities.

In the relevant Turkish regulations, these diseases are classified under Group B as "Skin Cancers and Precancerous Lesions" and "Non-cancerous Skin Diseases." Clinical categories include contact dermatitis, contact urticaria, acne and chloracne, skin infections, skin cancers, and pigmentation disorders. Occupational contact dermatitis, the most common type, is categorized into irritant (80%) and allergic (20%) forms. Since clinical differentiation is difficult, the patch test is the gold standard for diagnosis. To establish occupational causality, the Mathias Criteria—which assess clinical appearance, workplace exposure, and symptom improvement away from work—are highly effective. High-risk professions include construction workers, hairdressers, cleaners, painters, metalworkers, and healthcare professionals. Although the hands represent the primary site of affliction, common secondary localizations include the forearms, face, and neck.

Skin cancers are the second most frequent occupational skin disease, primarily caused by UV radiation, ionizing radiation, trauma, polycyclic aromatic hydrocarbons, and arsenic.

Despite their prevalence, reporting rates remain low. Early detection and reporting are critical not only to protect the patient but also to control workplace risks and protect other employees.

Keywords: Occupational skin diseases, contact dermatitis, occupational exposure, skin cancers

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026

Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Mesleki nörolojik hastalıklar

Gülçin Elmas Akıncı¹, Mümine Yüksel², Mehmet Erdem Alagüney³

¹ Uzm.Dr., Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, gulcinelmas.akinci@saglik.gov.tr.

² Uzm.Dr., Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, mumine.yuksel@saglik.gov.tr

³ Doç.Dr., Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, mehmeterdem.alaguney@sbu.edu.tr

ÖZET

Mesleki nörolojik hastalıklar iş yerine çalışanların maruz kaldığı etkenlere bağlı olarak gelişir. Nörotoksik etkilenim genellikle dozla ilişkilidir, çoğunlukla simetrik ve yaygın tutulum gösterir ve maruziyet ile semptom başlangıcı arasında belirgin bir zamansal ilişki bulunur. Sinir sisteminin rejenerasyon kapasitesi sınırlı olmakla birlikte, etken ortadan kaldırıldığında kısmi iyileşme görülebilir.

Ağır metaller, pestisitler (organofosfatlar ve karbamatlar), karbon monoksit, etilen oksit ve metil bromid gibi gazlar ile organik çözücüler akut ve kronik nörolojik hasara neden olabilir. EMG, Nörodavranışsal testler, kan ve idrarda metabolitlerin bakılması tanı koymada yardımcıdır.

Organik çözücüler bir çok endüstriyel alanda yaygın olarak kullanılır ve merkezi sinir sisteminde akut nörolojik belirtiler ile kronik nörodavranışsal bozukluklara yol açabilir. Ayrıca tüm organik çözücüler periferik nöropati gelişimine neden olabilir. Ağır metaller oksidatif stres oluşturarak nöronal işlevleri bozar ve nörodejenerasyon ile nöroinflamasyona katkıda bulunur. Arsenik, Kurşun, Manganez, Cıva gibi metaller toksik ensefalopatiye neden olabilir. Periferik nöropati arseniğe bağlı toksisitenin yaygın nörolojik bulgularından biridir. Kronik kurşun maruziyeti sonucunda motor nöropati görülebilmektedir. Manganez uzun süreli doğrulanmış mesleki maruz kalım öyküsü varlığında manganizm denilen parkinsonizm tablosu ortaya çıkabilir. Tremor, rijidite, maske yüz ve bradikineziler yavaş yavaş gelişir. Ekstrapiramidal semptomları dopaminerjik tedaviye minimal yanıt verir. Genç yaşta gelişen parkinsonizm ve işten uzaklaşınca semptomların gerilemesi mesleki etiyolojiyi düşündürmelidir. Fiziksel etkenlere bağlı periferik sinir hasarı da görülebilir. Uzun süreli titreşime bağlı karpal tünel sendromu veya ergonomik zorlanmaya bağlı servikal ve lomber radikülopatiler bu gruba örnektir. Bu durumlar genellikle lokalize nörolojik bulgularla seyreder.

Korunmada, kontrol hiyerarşisine uygun olarak tehlikenin ortadan kaldırılması veya yerine daha güvenli alternatiflerin kullanılması, mühendislik önlemleri, güvenli çalışma uygulamaları ve kişisel koruyucu ekipmanlar temel yaklaşımlardır. Periyodik sağlık muayenelerinin düzenli yapılması, ortam ve biyolojik maruziyet ölçümleri, çalışanların eğitimi mesleki nörolojik hastalıklarının önlenmesinde kritik öneme sahiptir. Mesleki nörotoksisite büyük ölçüde önlenabilir olup, erken tanı ve uygun İSG önlemleri ile kalıcı nörolojik hasarın önüne geçilebilir.

Anahtar Kelimeler: mesleki nörotoksisite, ağır metaller, çözücüler

**INTERNATIONAL
OCCUPATIONAL HEALTH AND
SAFETY CONGRESS
PROCEEDINGS BOOK**

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Occupational Neurological Diseases

Gülçin Elmas Akıncı¹, Mümine Yüksel², Mehmet Erdem Alagüney³

¹ Ankara City Hospital, gulcinelmas.akinci@saglik.gov.tr. M.D.

² Ankara City Hospital, mumine.yuksel@saglik.gov.tr. M.D.

³ Ankara City Hospital, mehmeterdem.alaguney@sbu.edu.tr. Assoc.Prof.

ABSTRACT

Occupational neurological diseases result from workplace exposure to various neurotoxic agents. These effects are generally dose-dependent, typically manifesting as symmetrical, diffuse involvement with a distinct temporal relationship between exposure and symptom onset. Although the nervous system has limited regeneration capacity, partial recovery may occur upon cessation of exposure.

Key neurotoxicants include heavy metals, pesticides (organophosphates, carbamates), toxic gases (CO, ethylene oxide, methyl bromide), and organic solvents. Diagnostic confirmation relies on electromyography (EMG), neurobehavioral testing, and biological monitoring of metabolites in blood or urine.

Organic solvents, ubiquitous in industry, can cause acute CNS symptoms, chronic neurobehavioral disorders, and peripheral neuropathy. Heavy metals—specifically arsenic, lead, manganese, and mercury—induce oxidative stress, leading to neuroinflammation and toxic encephalopathy. Notably, chronic lead exposure often results in motor neuropathy, while prolonged manganese exposure can cause manganism, a parkinsonian syndrome characterized by tremor, rigidity, and bradykinesia. Unlike idiopathic Parkinson's, manganism shows minimal response to dopaminergic therapy. Early-onset parkinsonism should strongly suggest an occupational etiology.

Additionally, physical factors such as vibration can cause carpal tunnel syndrome, while ergonomic strain may lead to radiculopathies, typically presenting with localized findings.

Prevention follows the hierarchy of controls, prioritizing the elimination or substitution of hazards, followed by engineering controls, safe work practices, and personal protective equipment (PPE). Regular periodic health examinations, ambient monitoring, and worker training are vital. Ultimately, occupational neurotoxicity is largely preventable; early diagnosis and robust occupational health and safety (OHS) measures are essential to avert permanent neurological damage.

Keywords: *occupational neurotoxicity, heavy metals, solvents*

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026

Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Örgütsel sessizlik ve iş sağlığı ve güvenliği: yüksek riskli endüstriyel ortamlarda risk bildirim davranışı üzerine sistematik bir derleme

Kamil ATEŞ¹,

¹Dr, Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş.(TÜRKŞEKER) ,kmlats65@gmail.com.

ÖZET

İş sağlığı ve güvenliği (İSG) uygulamalarında teknik önlemler kadar çalışanların risk algısı ve davranışları da belirleyici olmaktadır. Ancak yüksek riskli endüstriyel ortamlarda çalışanların karşılaştıkları tehlikeleri çeşitli nedenlerle bildirmemesi, literatürde “örgütsel sessizlik” kavramı ile açıklanmaktadır. Örgütsel sessizlik, iş kazalarının önlenmesinde kritik bir engel olup, güvenlik kültürünün zayıflamasına yol açabilmektedir. Bu çalışma, örgütsel sessizliğin İSG üzerindeki etkilerini ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Bu çalışma sistematik literatür taraması yöntemi ile gerçekleştirilmiştir. 2015–2025 yılları arasında yayımlanan ulusal ve uluslararası akademik çalışmalar incelenmiştir. Tarama sürecinde “organizational silence”, “occupational health and safety”, “safety behavior” ve “risk reporting” anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Dahil edilme kriterlerine uygun çalışmalar seçilmiş ve tematik analiz yöntemi ile değerlendirilmiştir.

Elde edilen bulgular, çalışanların yönetsel baskı, iş güvencesi kaygısı, cezalandırılma korkusu ve iletişim eksikliği gibi nedenlerle riskleri bildirmekten kaçındığını göstermektedir. Örgütsel sessizlik, güvenlik ihlallerinin artmasına, tehlikeli davranışların normalleşmesine ve iş kazası riskinin yükselmesine neden olmaktadır. Ayrıca, çalışan katılımının düşük olduğu işletmelerde güvenlik kültürünün zayıf olduğu belirlenmiştir.

İSG uygulamalarında sürdürülebilir başarı için çalışanların aktif katılımı ve açık iletişim ortamı sağlanmalıdır. Cezalandırıcı yaklaşımlar yerine güven temelli yönetim anlayışının benimsenmesi, anonim risk bildirim sistemlerinin kurulması ve çalışanların güçlendirilmesine yönelik uygulamaların geliştirilmesi önerilmektedir. Örgütsel sessizliğin azaltılması, iş kazalarının önlenmesinde kritik bir rol oynayacaktır.

Anahtar Kelimeler: örgütsel sessizlik, iş sağlığı ve güvenliği, güvenlik davranışı, risk bildirimi

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Organizational silence and occupational health and safety: a systematic review on risk reporting behavior in high-risk industrial environments

Kamil ATEŞ¹,

¹Dr, Turkish Sugar Factories Corporation (TÜRKŞEKER, kmlats65@gmail.com

ABSTRACT

In occupational health and safety (OHS), employee behavior and risk perception are as important as technical precautions. In high-risk industrial environments, employees may refrain from reporting hazards for various reasons, a phenomenon defined as “organizational silence.” This situation constitutes a critical barrier to accident prevention and weakens safety culture. This study aims to examine the effects of organizational silence on OHS

This study was conducted as a systematic literature review. National and international studies published between 2015 and 2025 were examined using keywords such as “organizational silence,” “occupational health and safety,” “safety behavior,” and “risk reporting.” Eligible studies were analyzed using thematic analysis.

Findings indicate that employees avoid reporting risks due to managerial pressure, job insecurity, fear of punishment, and lack of communication. Organizational silence increases unsafe behaviors, normalizes violations, and raises the risk of occupational accidents. Low employee participation is also associated with weaker safety culture.

Sustainable OHS performance requires active employee participation and open communication. Trust-based management approaches, anonymous reporting systems, and empowerment strategies should be implemented. Reducing organizational silence plays a critical role in preventing occupational accidents.

Keywords: *organizational silence, occupational health and safety, safety behavior, risk reporting*

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026

Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Sağlık Çalışanlarında Ergonomik Risk Faktörleri ve Düzenlemeler

Fatma Bozdağ¹, Duygu Seyhan Erdoğan², Fatıma Betül Topcu³, Sultan Pınar Çetintepe⁴,
Volkan Medeni⁵, Mustafa Necmi İlhan⁶

¹ Arş. Gör. Uzm. Dr. Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, İş ve Meslek Hastalıkları Bilim Dalı fatmabozdag@gazi.edu.tr

² Arş. Gör. Uzm. [Dr. Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, İş ve Meslek Hastalıkları Bilim Dalı duyguseyhan@yahoo.com](mailto:duyguseyhan@yahoo.com)

³ Arş. Gör. Uzm. Dr. Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, İş ve Meslek Hastalıkları Bilim Dalı fatimabetultopcu@gazi.edu.tr

⁴ Doç. Dr. Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, İş ve Meslek Hastalıkları Bilim Dalı pınarcetintepe@gazi.edu.tr

⁵ Doç. Dr. Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, İş ve Meslek Hastalıkları Bilim Dalı volkanmedeni@gazi.edu.tr

⁶ Prof. Dr. Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, İş ve Meslek Hastalıkları Bilim Dalı mnihan@gazi.edu.tr

ÖZET

Sağlık çalışanları, mesleki görevlerinin doğası gereği fiziksel, kimyasal, psikososyal ve ergonomik risklerle karşı karşıya kalmaktadır. Bu çalışmanın amacı, sağlık sektörü çalışanlarında (hekim, hemşire, yardımcı sağlık personeli) ergonomik risk faktörlerini, bu risklerin kas-iskelet sistemi ve genel sağlık üzerindeki etkilerini ve ergonomik düzenlemeleri değerlendirmektir. Çalışma, PubMed, Web of Science ve Google Scholar veri tabanlarında 2000-2025 yılları arasında yayımlanmış sistematik derlemeler, kesitsel araştırmalar ve müdahale çalışmalarının taranmasıyla oluşturulan bir derleme niteliğindedir. Elde edilen bulgular, sağlık çalışanlarında en yaygın ergonomik risklerin hasta kaldırma ve transferi, uzun süreli oturma, uzun süreli ayakta ya da statik postürde çalışma, tekrarlayan hareketler, uygun olmayan ve yetersiz çalışma ortamı tasarımıyla kaynaklandığını ortaya koymaktadır. Yapılan çalışmalarda hemşireler ve yardımcı sağlık personelinde bel ağrısı ve kas-iskelet sistemi bozukluklarının prevalansının genel çalışan popülasyonuna kıyasla iki- üç kat daha yüksek olduğu bildirilmektedir. Vardiyalı çalışma, uzun ve düzensiz vardiya saatleri, iş yükü yoğunluğu ve yetersiz dinlenme süreleri gibi psikososyal ile örgütsel faktörlerin ergonomik riskleri artırıcı etki gösterdiği de belirlenmiştir. Hasta kaldırma ekipmanlarının kullanımı, ergonomik eğitim ve çalışma programları, katılımcı iş yeri tasarımı ve yönetsel destek içeren çok bileşenli müdahalelerin kas-iskelet sistemi şikayetlerini ve iş kaynaklı yaralanmaları anlamlı ölçüde azalttığı çalışmalarla görülmektedir. Sonuç olarak, sağlık kurumlarında ergonomik risklerin çalışanların hayatını doğrudan etkilemektedir. Bu risklerin yönetimi bireysel önlemlerle sınırlı kalmamalı; kurumsal politikalar, fiziksel çalışma

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026

Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

ortamının yeniden düzenlenmesi ve sürekli izleme mekanizmalarını kapsayan bütünleşik bir yaklaşımla ele alınmalıdır. Sağlık kurumlarının iş yeri ergonomi programlarını iş sağlığı güvenliği süreçleriyle entegre etmesi, düzenlemelerin ve denetiminin sağlanması hem çalışan sağlığının korunması hem de toplum sağlığının artırılması açısından kritik önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: *ergonomi, iş sağlığı ve güvenliği, sağlık çalışanı*

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Ergonomic Risk Factors and Interventions Among Healthcare Workers

Fatma Bozdağ¹, Duygu Seyhan Erdoğan², Fatıma Betül Topcu³, Sultan Pınar Çetintepe⁴,
Volkan Medeni⁵, Mustafa Necmi İlhan⁶

¹ Research Assistant. Department of Public Health, Division of Occupational Medicine and Occupational Diseases, Gazi University Faculty of Medicine, Ankara, Turkey.

fatmabozdag@gazi.edu.tr

² Research Assistant. Department of Public Health, Division of Occupational Medicine and Occupational Diseases, Gazi University Faculty of Medicine, Ankara, Turkey _

duyguseyhan@yahoo.com

³ Research Assistant. Department of Public Health, Division of Occupational Medicine and Occupational Diseases, Gazi University Faculty of Medicine, Ankara, Turkey

fatimabetultopcu@gazi.edu.tr

⁴ Associate Professor Department of Public Health, Division of Occupational Medicine and Occupational Diseases, Gazi University Faculty of Medicine, Ankara, Turkey.

pinarcetintepe@gazi.edu.tr

⁵ Associate Professor Department of Public Health, Division of Occupational Medicine and Occupational Diseases, Gazi University Faculty of Medicine, Ankara, Turkey.

volkanmedeni@gazi.edu.tr

⁶ Professor Department of Public Health, Division of Occupational Medicine and Occupational Diseases, Gazi University Faculty of Medicine, Ankara, Turkey.

mnilhan@gazi.edu.tr

ABSTRACT

Healthcare workers are routinely exposed to physical, chemical, psychosocial, and ergonomic hazards inherent to their professional roles. This review aims to evaluate the ergonomic risk factors encountered by healthcare personnel—including physicians, nurses, and allied health workers—as well as the effects of these risks on musculoskeletal health and general well-being, and the interventions currently available to address them. The study was conducted as a narrative review based on a systematic search of PubMed, Web of Science, and Google Scholar databases for systematic reviews, cross-sectional studies, and intervention trials published between 2000 and 2025. The findings indicate that the most prevalent ergonomic hazards among healthcare workers include patient lifting and transfer, prolonged sitting, prolonged standing or static posture, repetitive movements, and inadequate or poorly designed workspaces. Studies have reported that the prevalence of low back pain and musculoskeletal disorders among nurses and allied health personnel is two to three times higher than in the general working population. Psychosocial and organizational factors—such as shift work, long and irregular working hours, high workload intensity, and insufficient rest periods—were also identified as contributors that exacerbate ergonomic risks. Multi-

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

component interventions incorporating patient handling equipment, ergonomic training programs, participatory workplace design, and management support have been shown to significantly reduce musculoskeletal complaints and work-related injuries. In conclusion, ergonomic risks in healthcare settings directly affect the lives of healthcare workers. The management of these risks should not be confined to individual-level measures; rather, it should be addressed through an integrated approach encompassing institutional policies, physical workplace redesign, and continuous monitoring mechanisms. The integration of workplace ergonomics programs into occupational health and safety processes, supported by regulatory compliance and systematic inspection, is of critical importance for both protecting the health of healthcare workers and improving population health outcomes.

Keywords: *ergonomics, occupational health and safety, healthcare worker*

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026
Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Sağlık Çalışanlarında Kan ve Vücut Sıvılarıyla Temasın İş Sağlığı ve Güvenliği Açısından Önemi ve Sonuçları

Ferhat Şirinyıldız¹, Muammer Erden², Derya Deniz Şirinyıldız³

¹ Doçent Doktor – B sınıfı İş Güvenliği Uzmanı, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, ferhat.sirinyildiz@adu.edu.tr

² Öğretim Görevlisi – C sınıfı İş Güvenliği Uzmanı, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, muammer.erden@adu.edu.tr

³ Öğretim Görevlisi Doktor – C sınıfı İş Güvenliği Uzmanı, Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi, derya.deniz@alanya.edu.tr

ÖZET

Sağlık çalışanları için kan ve vücut sıvılarıyla temas, önemli bir mesleki risk olup Hepatit B Virüsü, Hepatit C Virüsü ve İnsan İmmün Yetmezlik Virüsü gibi kan yoluyla bulaşan enfeksiyonlara neden olabilmektedir. Bu maruziyetler en sık iğne batması, kesici-delici alet yaralanmaları ve mukozal temas yoluyla ortaya çıkmakta olup; özellikle acil servis, cerrahi ve yoğun bakım ünitelerinde çalışanlarda daha yüksek oranda görülmektedir. Bu çalışma, uluslararası literatür ve Türkiye’de yürürlükte bulunan yasal düzenlemelerin incelenmesine dayanan betimleyici bir derlemedir. Özellikle enfeksiyon kontrol rehberleri ile 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu kapsamında iş kazası tanımı, önleme stratejileri ve bildirim süreçleri değerlendirilmiştir. Perkütan yaralanmalarda enfeksiyon bulaş riski Hepatit B Virüsü için %6-30, Hepatit C Virüsü için %1.8 ve İnsan İmmün Yetmezlik Virüsü için yaklaşık %0.3 olarak bildirilmektedir. Standart önlemler; el hijyeni, kişisel koruyucu ekipman kullanımı, güvenli tıbbi cihazların tercih edilmesi ve aşılama uygulamalarını kapsamaktadır. Türkiye’de kan ve vücut sıvılarıyla temas sonucu oluşan iş kazalarının Sosyal Güvenlik Kurumu’na en geç üç iş günü içinde bildirilmesi gerekmektedir. Ayrıca olayın şiddet veya kasıt içermesi halinde kolluk kuvvetlerine bildirim zorunluluğu bulunmaktadır. Yasal düzenlemeler kapsamlı olmasına rağmen uygulamada bildirim eksiklikleri ve farkındalık sorunları devam etmektedir. Özellikle hafif yaralanmaların rapor edilmemesi, gerçek maruziyet sıklığının düşük görünmesine sebep olmaktadır. Kurumsal eğitimlerin artırılması, güvenlik kültürünün geliştirilmesi ve denetim mekanizmalarının güçlendirilmesi bu sorunun çözümünde önemlidir. Kan ve vücut sıvılarıyla temasın önlenmesi ve etkin yönetimi, çalışan sağlığının korunması ve yasal yükümlülüklerin yerine getirilmesi açısından kritik öneme sahiptir. Standart önlemlerin eksiksiz uygulanması, bildirim süreçlerinin zamanında yapılması ve maruziyet sonrası uygun tıbbi yaklaşımın benimsenmesi gereklidir.

Anahtar Kelimeler: İş sağlığı ve güvenliği, Kan, Maruziyet, Sağlık çalışanları, Vücut sıvısı

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

The Importance and Consequences of Exposure to Blood and Body Fluids Among Healthcare Workers in Terms of Occupational Health and Safety

Ferhat Şirinyıldız¹, Muammer Erden², Derya Deniz Şirinyıldız³

¹ Associate Professor – Class B Occupational Safety Specialist, Aydın Adnan Menderes University,
ferhat.sirinyildiz@adu.edu.tr

² Lecturer – Class C Occupational Safety Specialist, Aydın Adnan Menderes University, muammer.erden@adu.edu.tr

³ Lecturer, PhD – Class C Occupational Safety Specialist, Alanya Alaaddin Keykubat University,
derya.deniz@alanya.edu.tr

ABSTRACT

For healthcare workers, contact with blood and body fluids is a significant occupational risk and can lead to bloodborne infections such as Hepatitis B Virus, Hepatitis C Virus, and Human Immunodeficiency Virus. These exposures most frequently occur through needle sticks, sharp instrument injuries, and mucosal contact; and are particularly prevalent among those working in emergency departments, surgical units, and intensive care units. This study is a descriptive review based on an examination of international literature and current legal regulations in Turkey. In particular, the definition of occupational accidents, prevention strategies, and reporting processes under infection control guidelines and the Occupational Health and Safety Law No. 6331 have been evaluated. The risk of infection transmission in percutaneous injuries is reported to be 6-30% for Hepatitis B Virus, 1.8% for Hepatitis C Virus, and approximately 0.3% for Human Immunodeficiency Virus. Standard precautions include hand hygiene, use of personal protective equipment, preference for safe medical devices, and vaccination practices. In Turkey, workplace accidents resulting from contact with blood and body fluids must be reported to the Social Security Institution within a maximum of three working days. Furthermore, if the incident involves violence or intent, reporting to law enforcement is mandatory. Despite comprehensive legal regulations, deficiencies in reporting and awareness issues persist in practice. The failure to report minor injuries, in particular, leads to a lower-than-actual exposure rate. Increasing corporate training, developing a safety culture, and strengthening inspection mechanisms are crucial in addressing this problem. Preventing and effectively managing contact with blood and body fluids is critical for protecting employee health and fulfilling legal obligations. The complete implementation of standard precautions, timely reporting processes, and the adoption of appropriate medical approaches after exposure are essential.

Keywords: *Occupational health and safety, Blood, Exposure, Healthcare workers, Body fluids*

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026
Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Sağlık Çalışanlarının Kişisel Koruyucu Donanım Kullanmamasının Hukuki ve İş Sağlığı ve Güvenliği Açısından Değerlendirilmesi

Ferhat Şirinyıldız¹, Derya Deniz Şirinyıldız², Muammer Erden³

¹ Doçent Doktor – B sınıfı İş Güvenliği Uzmanı, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, ferhat.sirinyildiz@adu.edu.tr

² Öğretim Görevlisi Doktor – C sınıfı İş Güvenliği Uzmanı, Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi, derya.deniz@alanya.edu.tr

³ Öğretim Görevlisi – C sınıfı İş Güvenliği Uzmanı, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, muammer.erden@adu.edu.tr

ÖZET

Kişisel koruyucu donanım kullanımı, sağlık hizmeti sunumunda iş sağlığı ve güvenliğinin temel bileşenlerinden biridir. Sağlık alanında kişisel koruyucu donanımlar; eldiven, maske (cerrahi ve N95/FFP2), gözlük veya yüz siperi, önlük (tek kullanımlık veya sıvı geçirmez), bone ve gerektiğinde koruyucu ayakkabı/çizme gibi ekipmanları kapsamaktadır. Kişisel koruyucu donanım kullanılmaması, özellikle kan ve vücut sıvılarına maruziyet sonucu ortaya çıkan biyolojik riskleri artırarak önlenabilir enfeksiyonlar ve mesleki yaralanmalara yol açmaktadır. Bu maruziyetler yalnızca Hepatit B, Hepatit C ve İnsan İmmün Yetmezlik Virüsü ile sınırlı olmayıp; tüberküloz, influenza, COVID-19 ve diğer solunum yolu enfeksiyonları gibi hastalıkların bulaş riskini de artırmaktadır. Bu çalışma, uluslararası rehberler ve ulusal mevzuatın incelenmesine dayanan betimleyici bir derlemedir. Özellikle 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu ve 4857 sayılı İş Kanunu kapsamında çalışan ve işveren sorumlulukları, kişisel koruyucu donanım kullanımına ilişkin yükümlülükler ve uyum sorunları değerlendirilmiştir. Hukuki açıdan değerlendirildiğinde, işverenin çalışanlara uygun kişisel koruyucu donanım sağlama, gerekli eğitimleri verme ve denetim yapma yükümlülüğü bulunmaktadır. Buna karşı çalışanlar da sağlanan kişisel koruyucu donanımı doğru ve düzenli kullanmakla yükümlüdür. 4857 sayılı İş Kanunu çerçevesinde işverenin gözetme borcu kapsamında çalışan sağlığını koruma yükümlülüğü açıkça düzenlenmiştir. Kişisel koruyucu donanım kullanılmaması sonucu meydana gelen maruziyetler, uygun koşullarda iş kazası veya meslek hastalığı olarak değerlendirilebilmekte ve Sosyal Güvenlik Kurumu'na bildirilmesi gerekmektedir. Kişisel koruyucu donanım kullanımına uyumsuzluk; eğitim eksikliği, yoğun iş yükü, ekipman yetersizliği ve güvenlik kültürünün gelişmemiş olması gibi faktörlerden kaynaklanmaktadır. Mevzuat açık olmasına rağmen uygulamada denetim eksiklikleri ve davranışsal uyum sorunları devam etmektedir. Sonuç olarak, kişisel koruyucu donanım kullanılmaması hem çalışan sağlığı hem de hukuki sorumluluklar açısından ciddi riskler doğurmaktadır. Bu nedenle, eğitimlerin artırılması, denetim mekanizmalarının güçlendirilmesi ve kurumsal güvenlik kültürünün sürdürülebilir şekilde geliştirilmesi büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: İş sağlığı ve güvenliği, Kişisel koruyucu donanım, Mevzuat, Sağlık çalışanları

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Legal and Occupational Health and Safety Assessment of Healthcare Workers' Failure to Use Personal Protective Equipment

Ferhat Şirinyıldız¹, Derya Deniz Şirinyıldız², Muammer Erden³

¹ Associate Professor – Class B Occupational Safety Specialist, Aydın Adnan Menderes University, ferhat.sirinyildiz@adu.edu.tr

² Lecturer, PhD – Class C Occupational Safety Specialist, Alanya Alaaddin Keykubat University, derya.deniz@alanya.edu.tr

³ Lecturer – Class C Occupational Safety Specialist, Aydın Adnan Menderes University, muammer.erden@adu.edu.tr

ABSTRACT

The use of personal protective equipment (PPE) is a fundamental component of occupational health and safety in healthcare delivery. In the healthcare field, PPE includes equipment such as gloves, masks (surgical and N95/FFP2), goggles or face shields, gowns (disposable or waterproof), caps, and, when necessary, protective footwear/boots. Failure to use PPE increases biological risks, particularly those resulting from exposure to blood and body fluids, leading to preventable infections and occupational injuries. These exposures are not limited to Hepatitis B, Hepatitis C, and Human Immunodeficiency Virus; they also increase the risk of transmission of diseases such as tuberculosis, influenza, COVID-19, and other respiratory infections. This study is a descriptive review based on an examination of international guidelines and national legislation. Specifically, the responsibilities of employees and employers, obligations regarding the use of PPE, and compliance issues under the Occupational Health and Safety Law No. 6331 and the Labor Law No. 4857 have been evaluated. From a legal perspective, employers have an obligation to provide employees with appropriate personal PPE, provide necessary training, and conduct inspections. In return, employees are obligated to use the provided PPE correctly and regularly. The employer's duty to protect employee health is clearly defined within the scope of the Labor Law No. 4857. Exposures resulting from the non-use of PPE can be considered occupational accidents or diseases under appropriate conditions and must be reported to the Social Security Institution. Non-compliance with PPE stems from factors such as lack of training, heavy workload, insufficient equipment, and an underdeveloped safety culture. Despite clear legislation, deficiencies in inspections and behavioral compliance problems persist in practice. Consequently, the non-use of PPE poses serious risks to both employee health and legal responsibilities. Therefore, increasing training, strengthening inspection mechanisms, and sustainably developing a corporate safety culture are of paramount importance.

Keywords: Occupational health and safety, Personal protective equipment, Legislation, Healthcare workers

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026
Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Soda Külü Üretim Süreçlerinde İşitme Koruyucu Performansının MIRE Tekniği ile İncelenmesi

Celil Çevik¹, Dr.Ahmet DEMİRCİ²

¹ Makina Mühendisi, İş Güvenliği Uzmanı, Kazan Soda Elektrik Üretim A.Ş., Ankara, celil.cevik@wesoda.com

² Doktor, İşyeri Hekimi, Kazan Soda Elektrik Üretim A.Ş., Ankara, ahmet.demirci@wesoda.com

ÖZET

Endüstriyel üretim süreçlerinde sıkça karşılaşılan fiziksel risk etmenlerinden biri olan gürültü, çalışan sağlığı üzerinde önemli etkiler oluşturmaktadır. Özellikle kimya ve ağır sanayi tesislerinde yüksek seviyelerde oluşan sürekli ve anlık gürültü, uzun süreli maruziyet durumunda kalıcı işitme kayıplarına, çalışanların fiziksel ve psikolojik sağlıklarının olumsuz etkilenmesine, iletişim problemlerine, iş veriminde düşüşe ve iş kazası riskinde artışa neden olabilmektedir. İşitme kayıplarının çoğunlukla geri dönüşü olmayan meslek hastalıkları arasında yer alması, gürültü kontrolü ve işitmenin korunmasına yönelik uygulamaların önemini artırmaktadır. Bu kapsamda kişisel koruyucu donanımlar arasında yer alan kulak koruyucular, çalışanların işitme sağlığının korunmasında kritik bir role sahiptir.

Bu çalışmada, Ankara'da faaliyet gösteren; çözelti madenciliği ve soda külü üretim süreçlerini bünyesinde barındıran endüstriyel tesiste kullanılan işitme koruyucuların performansı değerlendirilmiştir. Çalışma kapsamında kişisel gürültü maruziyeti ölçümleri, ortam gürültü ölçümleri ve frekans analizleri saha uygulamalarıyla gerçekleştirilmiş; kulak koruyucuların çalışan üzerindeki gerçek koruma performansı Gerçek Kulakta Mikrofon (MIRE) tekniği kullanılarak belirlenmiştir.

Elde edilen veriler doğrultusunda, çalışanların maruz kaldığı gürültü seviyeleri ile kullanılan kulak koruyucuların gerçek sönümleme performansları karşılaştırmalı olarak değerlendirilmiştir. Çalışma sonuçları, kulak koruyucuların doğru tipte seçilmesi ve uygun şekilde kullanılmasının işitmenin korunmasında önemli düzeyde etkili olduğunu ortaya koyarken; yanlış kullanım, uygunsuz seçim ve kullanıcı farkındalığının yetersiz olması durumunda koruma performansının önemli ölçüde azaldığını göstermiştir.

Bu çalışma, soda külü üretim tesislerinde yürütülen iş hijyeni ve iş sağlığı güvenliği uygulamalarında, kulak koruyucuların saha koşullarındaki gerçek performansının değerlendirilmesinin önemini vurgulamakta; işitme koruma programlarının geliştirilmesine ve çalışanlarda koruyucu donanım kullanım bilincinin artırılmasına katkı sağlamayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Gürültü, meslek hastalığı, işitme kaybı, gürültüye bağlı işitme kaybı, MIRE tekniği

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Investigation of Hearing Protector Performance in Soda Ash Production Processes Using the MIRE Technique

Celil Çevik¹, Dr.Ahmet DEMİRCİ²

1 Mechanical Engineer, Occupational Safety Specialist, Kazan Soda Elektrik Üretim A.Ş., Ankara, celil.cevik@wesoda.com

2 Doctor, Occupational Physician, Kazan Soda Elektrik Üretim A.Ş., Ankara, ahmet.demirci@wesoda.com

ABSTRACT

Noise, a common physical risk factor encountered in industrial production processes, has significant effects on worker health. Particularly in chemical and heavy industry facilities, continuous and impulsive high-level noise exposure may lead to permanent hearing loss, adversely affect the physical and psychological well-being of workers, cause communication problems, reduce work efficiency, and increase the risk of occupational accidents. Since hearing loss is considered one of the irreversible occupational diseases, the importance of noise control and hearing conservation practices has increased considerably. In this context, hearing protectors, which are among personal protective equipment (PPE), play a critical role in protecting workers' hearing health.

This study evaluated the performance of hearing protectors used in an industrial facility located in Ankara that includes solution mining and soda ash production processes. Within the scope of the study, personal noise exposure measurements, environmental noise measurements, and frequency analyses were carried out through field applications. The actual protective performance of the hearing protectors was determined using the Microphone in Real Ear (MIRE) technique.

Based on the obtained data, the noise exposure levels of workers and the actual attenuation performance of the hearing protectors used were comparatively evaluated. The results revealed that the correct selection and proper use of hearing protectors significantly contribute to hearing conservation. However, incorrect use, inappropriate protector selection, and insufficient user awareness considerably reduced the level of protection achieved.

This study emphasizes the importance of evaluating the real-field performance of hearing protectors within occupational hygiene and occupational health and safety practices in soda ash production facilities. It also aims to contribute to the development of hearing conservation programs and to increase awareness regarding the proper use of personal protective equipment among employees.

Keywords: Noise, occupational disease, hearing loss, noise-induced hearing loss, MIRE technique

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026
Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Sürdürülebilirlik odaklı üretim süreçlerinde çalışan sağlığı ve güvenliğinde değişen riskler

Esra Karaman¹

¹Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim Uzmanı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi, esra.karaman@csgb.gov.tr

ÖZET

Çalışma hayatı, sürdürülebilirlik odaklı üretim yaklaşımları ve teknolojik gelişmelerin etkisiyle önemli bir dönüşüm geçirmektedir. Bu dönüşüm, üretim süreçlerinin yapısını değiştirirken çalışanların maruz kaldığı risklerin niteliğini de farklılaştırmaktadır. Bu çalışmanın amacı, sürdürülebilirlik odaklı üretim süreçlerinde çalışan sağlığı ve güvenliği (İSG) açısından ortaya çıkan değişen riskleri bütüncül bir bakış açısıyla ele almaktır. Bu doğrultuda, çalışmada kapsamlı bir literatür incelemesi yapılarak yeni üretim modellerinin İSG üzerindeki etkileri kavramsal bir çerçevede değerlendirilmiştir.

Yeni teknolojilerin kullanımı, "yeşil" malzeme çeşitliliğinin artması ve iş organizasyonundaki değişimler çalışma ortamlarını yeniden şekillendirmektedir. Bu durum, bilinen risklerin farklılaşmasına; yeni kimyasal maruziyetler veya dijitalleşme kaynaklı psikososyal stres gibi daha önce görünür olmayan risklerin ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Dönüşüm, çalışanların maruziyet biçimlerini değiştirerek riskleri daha karmaşık ve çok katmanlı hale getirmektedir.

Mevcut İSG yaklaşımlarının büyük ölçüde durağan risk tanımlarına dayandığı ve bu dinamik yapıyı yeterince yansıtamadığı görülmektedir. Teknik risklerin yanı sıra çalışma temposu ve yeni süreçlere uyum gereksinimi, çalışanlar üzerinde ilave baskılar oluşturmaktadır. Dolayısıyla riskler, yalnızca teknik boyutuyla değil, çok disiplinli ve geniş bir çerçevede değerlendirilmelidir.

Sonuç olarak, sürdürülebilirlik odaklı üretim süreçlerinin çalışan sağlığı ve güvenliği üzerindeki etkilerinin daha kapsamlı biçimde ele alınmasına ihtiyaç bulunmaktadır. Değişen risklerin daha iyi anlaşılması, çalışma ortamlarının güvenli ve sürdürülebilir hale getirilmesi açısından önem taşımaktadır. Bu doğrultuda, çok boyutlu bir bakış açısına dayanan ve proaktif risk yönetimini merkeze alan yaklaşımların geliştirilmesi önerilmektedir.

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026

Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilir üretim, çalışan sağlığı ve güvenliği, değişen riskler, dinamik risk yönetimi.

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Changing risks to occupational health and safety in sustainability-focused production processes

Esra Karaman¹

¹*Labour and Social Security Training Expert, Centre for Labour and Social Security Training and Research, esra.karaman@csgb.gov.tr*

ABSTRACT

Working life is undergoing a significant transformation under the influence of sustainability-oriented production approaches and technological developments. This transformation alters the structure of production processes while also changing the nature of the risks to which employees are exposed. The aim of this study is to address, from a holistic perspective, the changing risks emerging in terms of employee health and safety (OHS) within sustainability-oriented production processes. In this context, a comprehensive literature review has been conducted, and the effects of new production models on OHS have been evaluated within a conceptual framework.

The use of new technologies, the increasing diversity of “green” materials, and changes in work organization are reshaping working environments. This situation leads to the transformation of known risks and the emergence of previously less visible risks, such as new chemical exposures or psychosocial stress arising from digitalization. The transformation changes the ways in which employees are exposed, making risks more complex and multi-layered.

It is observed that existing OHS approaches largely rely on static risk definitions and fail to adequately reflect this dynamic structure. In addition to technical risks, work pace and the need to adapt to new processes create additional pressures on employees. Therefore, risks should be evaluated not only from a technical perspective but within a broader, multidisciplinary framework.

In conclusion, there is a need to address more comprehensively the effects of sustainability-oriented production processes on employee health and safety. A better understanding of changing risks is essential for creating safe and sustainable working environments. In this regard, it is recommended to develop approaches based on a multidimensional perspective and centered on proactive risk management.

Keywords: *Sustainable production, occupational health and safety, evolving risks, dynamic risk management.*

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026

Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Tuz Madenciliğinde İş Sağlığı Ve Güvenliği Yaklaşımları: Kişisel Koruyucu Donanım Kullanımının Etkinliği

Ercüment Neşet Dizdar¹, Kamil ŞAHİN²

¹Doç. Dr., Çankırı Karatekin Üniversitesi, Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu, Mülkiyet Koruma ve Güvenlik Bölümü, İş Sağlığı ve Güvenliği Programı, Çankırı, endizdar@karatekin.edu.tr

²İSG Teknikeri, Çankırı Karatekin Üniversitesi, Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu, Mülkiyet Koruma ve Güvenlik Bölümü, İş Sağlığı ve Güvenliği Programı, Çankırı, kamil.shnn2005@gmail.com

ÖZET

Tuz madenciliği, sahip olduğu kompleks jeolojik yapısı ve tektonik yerleşim formasyonları nedeniyle NACE kodlaması uyarınca "Çok Tehlikeli Sınıf" içerisinde değerlendirilmekte; bu durum, İSG yönetiminde ileri düzey mühendislik stratejilerinin uygulanmasını zorunlu kılmaktadır. Yer altı galerilerinde biriken potas kökenli partiküller ve dizel emisyonları, çalışan sağlığı üzerinde kümülatif riskler oluştururken; Dizdar (2008), Behlau ve Mingerzahn (2001) ile Lotz ve ark. (2008) tarafından ortaya konan bulgular, İSG hiyerarşisinde Kişisel Koruyucu Donanımların (KKD) önemini kanıtlamaktadır. Bu çalışma, KKD'lerin tuz madenciliği operasyonlarında karşılaşılan çevresel stresörleri absorbe etme kapasitesini ve bu süreçlerin istatistiksel modellemesini gerçekleştirmeyi amaçlamaktadır.

Araştırmada sektör çalışanlarının KKD kullanım durumları, yapılandırılmış anketler üzerinden kantitatif bir yaklaşımla analiz edilmiştir. Ölçek iç tutarlılığı analizlerinde güvenilirlik katsayıları 0,82 - 0,84 bandında tespit edilerek verilerin akademik geçerliliği doğrulanmıştır. Değişkenler arası etkileşimi saptamak amacıyla Çok Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) ve betimsel istatistiksel metotlar uygulanmış, toplanan veriler parametrik testlerle normalize edilmiştir.

Analizler sonucunda, İSG eğitimleri ile çalışanların risk algısı arasında yüksek derecede anlamlı bir korelasyon ($p < 0,05$) saptanmıştır. Akıllı KKD sistemlerinin gaz yoğunluğunu gerçek zamanlı takip ederek acil müdahale sürelerini optimize ettiği ve teknolojik entegrasyonun risk skorlarını sayısal olarak düşürdüğü görülmüştür.

Ekipmanların teknik dayanıklılık ömürleri ile çalışanların İSG algısının eşgüdümlü bir yönetim stratejisiyle ele alınması, operasyonel güvenliğin sürdürülebilirliği açısından esastır. Jackson ve Quinlan (2024) tarafından vurgulanan taşeron kullanımına bağlı iş gücü hareketliliği, KKD standartlarının homojen dağılımını zorlaştırsa da teknoloji entegreli izleme sistemleri bu operasyonel riskleri minimize etme potansiyeline sahiptir. Özellikle Halabi ve Kumral (2022) uyarınca, uç çevresel koşullarda donanımların malzeme yorgunluğu ve ergonomik tolerans limitleri, sistem güvenilirliğini belirleyen kritik KPI'lar olarak analiz edilmelidir. Ivaz ve ark. (2025) modelleriyle paralel olarak, gelişmiş sensör entegrasyonu ve veri temelli denetim mekanizmalarının işletme altyapısına entegrasyonu proaktif koruma için stratejik bir zorunluluktur. Teşekkür: Bu çalışma, TÜBİTAK 2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destekleme Programı 2024/1 döneminde (Başvuru Numarası: "1919B012471358") desteklenmeye hak kazanmıştır.

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026

Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Anahtar Kelimeler: Çankırı Tuz Madenciliği, Kişisel Koruyucu Donanımlar (KKD), İSG Risk Yönetimi, İstatistiksel Modelleme, İSG Uygulamaları

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Occupational Health And Safety Approaches In Salt Mining: The Effectiveness Of Personal Protective Equipment Usage

Ercüment Neşet Dizdar¹, Kamil ŞAHİN²

¹Assoc. Prof. Dr., Çankırı Karatekin University, Vocational School of Social Sciences, Department of Property Protection and Security, Occupational Health and Safety Program, Çankırı, Türkiye, endizdar@karatekin.edu.tr

² OHS Technician, Çankırı Karatekin University, Vocational School of Social Sciences, Department of Property Protection and Security, Occupational Health and Safety Program, Çankırı, Türkiye, kamil.shnn2005@gmail.com

ABSTRACT

Due to its complex geological structure and tectonic settlement formations, salt mining is categorized within the "Very Hazardous Class" according to NACE coding; this situation necessitates the implementation of advanced engineering strategies in OHS management. While potash-based particles and diesel emissions accumulating in underground galleries pose cumulative risks to worker health, findings presented by Dizdar (2008), Behlau and Mingerzahn (2001), and Lotz et al. (2008) prove the importance of Personal Protective Equipment (PPE) within the OHS hierarchy. This study aims to realize the capacity of PPE to absorb environmental stressors encountered in salt mining operations and the statistical modeling of these processes.

In the research, the PPE usage status of sector employees was analyzed with a quantitative approach through structured surveys. In the internal consistency analyses of the scale, reliability coefficients were determined in the 0.82 - 0.84 range, confirming the academic validity of the data. To determine the interaction between variables, Multivariate Analysis of Variance (ANOVA) and descriptive statistical methods were applied, and the collected data were normalized with parametric tests.

As a result of the analyses, a highly significant correlation ($p < 0.05$) was found between OHS training and the risk perception of employees. It was observed that smart PPE systems optimized emergency response times by monitoring gas density in real-time and that technological integration numerically reduced risk scores.

Addressing the technical durability lifespans of equipment and the OHS perception of employees with a coordinated management strategy is essential for the sustainability of operational safety. Although labor mobility due to the use of outsourcing (subcontracting) highlighted by Jackson and Quinlan (2024) makes the homogeneous distribution of PPE standards difficult, technology-integrated monitoring systems have the potential to minimize these operational risks. Especially according to Halabi and Kumral (2022), the material fatigue and ergonomic tolerance limits of equipment in enterprises operating under extreme environmental conditions should be analyzed as critical KPIs (Key Performance Indicators) determining system reliability. In parallel with the models of Ivaz et al. (2025), the integration of advanced sensor systems and data-based OHS audit mechanisms into the

**INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND
SAFETY CONGRESS
PROCEEDINGS BOOK**

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

business infrastructure is a strategic necessity.

Acknowledgment: This study has been entitled to be supported within the scope of the TÜBİTAK 2209-A Research Project Support Programme for Undergraduate Students for the 2024/1 term (Application Number: “1919B012471358”).

Keywords: *Çankırı Salt Mining, Personal Protective Equipment (PPE), OHS Risk Management, Statistical Modeling, OHS Applications*

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026

Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Türkiye ve Dünyada Meslek Hastalıkları Bildirim Sistemlerinin Karşılaştırması

Fatıma Betül Topcu¹ Fatma Bozdağ² Duygu Seyhan Erdoğan³ Sultan Pınar Çetintepe⁴ Volkan Medeni⁵ Mustafa Necmi İlhan⁶

1Yandal Arş. Gör. Dr., Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı ABD, İş ve Meslek Hastalıkları BD, Ankara, Türkiye, fatimabetultopcu@gazi.edu.tr

2Yandal Arş. Gör. Dr., Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı ABD, İş ve Meslek Hastalıkları BD, Ankara, Türkiye, fatmabozdag7@gazi.edu.tr

3Yandal Arş. Gör. Dr., Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı ABD, İş ve Meslek Hastalıkları BD, Ankara, Türkiye, duyguseyhan@yahoo.com

4Doç. Dr., Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı ABD, İş ve Meslek Hastalıkları BD, Ankara, Türkiye, pinarcetintepe@gazi.edu.tr

5Doç. Dr., Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı ABD, İş ve Meslek Hastalıkları BD, Ankara, Türkiye, volkanmedeni@hotmail.com

6Prof. Dr., Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı ABD, İş ve Meslek Hastalıkları BD, Ankara, Türkiye, mnihan@gazi.edu.tr

ÖZET

Giriş: Meslek hastalıklarının (MH) bildirimi, iş sağlığı surveyansının temelini oluşturur. Türkiye’de MH bildirim oranları, uluslararası istatistiklere kıyasla oldukça düşük olduğu görülmüştür. Bu çalışmanın amacı, Türkiye’deki bildirim mekanizmalarını farklı ülkelerdeki ile karşılaştırarak mevcut eksiklikleri ve çözüm yollarını ortaya koymaktır.

Yöntem: Türkiye’deki ilgili yasal düzenlemeler ve uluslararası bildirim sistemleri incelenmiş; bildirim süreleri ve veri toplama süreçleri karşılaştırılmıştır.

Bulgular: Türkiye’de MH bildirimi yetkili hastaneler tarafından yapılabilmektedir. Ülkemizdeki mevcut sistem işleyişinde tek bir hekimin doğrudan MH tanısı koyarak bildirim yapma yetkisi sınırlı olup, uzman hekim kurulu raporu gerekmektedir. İş yeri hekimleri ise şüpheli vakaları yetkili hastanelere sevk etmekle yükümlüdür. Birleşik Krallık’ta ise uzman ve pratisyen hekimler gönüllülük esasına dayanan THOR (The Health and Occupation Research) sistemini kullanırlar. Tek hekim inisiyatifiyle bağımsız bildirim yapılabilmektedir. Şüphelenilen vakaların belirli bir süre içerisinde sisteme bildirilmesi zorunlu değildir. Almanya’da klinisyen veya işyeri hekimi fark etmeksizin her hekimin, şüpheli vakayı yasal olarak kaza sigortası kurumuna derhal bildirme zorunluluğu vardır ve bu işveren bildiriminden bağımsızdır. Finlandiya’da ise hekim raporları FROD (The Finnish Register of Occupational Diseases) isimli ulusal bir sisteme doğrudan işlenmektedir ve şüphelenilen hasta 10 gün içinde sigorta şirketine bildirilmek zorundadır.

Tartışma: Türkiye’deki bildirim sistemi, bildirim yetkisi açısından uluslararası proaktif sistemlerin gerisinde kalmaktadır. Bu durum, erken tanı ve veri toplama kapasitesini kısıtlamaktadır. Hekimlerin tek hekim olarak doğrudan SGK’ya bildirim yetkisinin bulunmaması, bildirim yolundaki engelleri artırmaktadır.

Sonuç: Türkiye’de meslek hastalıkları bildirim sisteminin güçlendirilmesi elzemdir. Hekimlere yönelik eğitimin artırılması ve süreçlerin dijital entegrasyonla basitleştirilmesi ile meslek hastalığı farkındalığının artmasına katkıda bulunabilir.

Anahtar Kelimeler: meslek hastalığı, bildirim sistemleri, işyeri hekimliği

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

A Comparison of Occupational Disease Notification Systems in Türkiye and Around the World

Fatıma Betül Topcu¹ Fatma Bozdağ² Duygu Seyhan Erdoğan³ Sultan Pınar Çetintepe⁴ Volkan Medeni⁵ Mustafa Necmi İlhan⁶

*1 Fellow. Dr., Gazi University Faculty of Medicine, Department of Public Health, Division of Occupational Diseases, Ankara , Türkiye,
fatimabetultopcu@gazi.edu.tr*

*2 Fellow. Dr., Gazi University Faculty of Medicine, Department of Public Health, Division of Occupational Diseases, Ankara , Türkiye,
fatmabozdag7@gazi.edu.tr*

*3 Fellow. Dr., Gazi University Faculty of Medicine, Department of Public Health, Division of Occupational Diseases, Ankara , Türkiye,
duyguseyhan@yahoo.com*

*4 Associate Professor. Dr., Gazi University Faculty of Medicine, Department of Public Health, Division of Occupational Diseases, Ankara , Türkiye,
pinarcetintepe@gazi.edu.tr*

*5 Associate Professor Dr., Gazi University Faculty of Medicine, Department of Public Health, Division of Occupational Diseases, Ankara , Türkiye,
volkanmedeni@hotmail.com*

*6 Professor Dr., Gazi University Faculty of Medicine, Department of Public Health, Division of Occupational Diseases, Ankara ,
Türkiye, mnihan@gazi.edu.tr*

ABSTRACT

Introduction: The reporting of occupational diseases (ODs) forms the basis of occupational health surveillance. In Turkey, OD reporting rates have been found to be quite low compared to international statistics. The aim of this study is to compare the reporting mechanisms in Turkey with those in other countries, revealing existing shortcomings and potential solutions.

Method: Relevant legal regulations in Türkiye and international notification systems were examined; notification periods and data collection processes were compared.

Findings: In Turkey, notification of OD can only be made by authorized hospitals. Under the current system, a single physician's authority to directly diagnose and report OD is limited; a specialist medical board report is required. Occupational physicians (OP) are obligated to refer suspected cases to authorized hospitals. In the United Kingdom, specialist and general practitioners use the voluntary THOR (The Health and Occupation Research) system. Independent reporting is possible through the initiative of a single physician. Reporting suspected cases to the system within a specific timeframe is not mandatory. In Germany, every physician, regardless of whether they are a clinician or OP, is legally obligated to immediately report suspected cases to the accident insurance company, this is independent

of employer notification. In Finland, medical reports are directly entered into a national

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

system called FROD (The Finnish Register of Occupational Diseases), and suspected patients must be reported to the insurance company within 10 days.

Discussion: Türkiye's reporting system lags behind international proactive systems in terms of reporting authority. This restricts the capacity for early diagnosis and data collection. The lack of direct reporting authority to the Social Security Institution (SGK) for individual physicians further increases the obstacles to reporting.

Conclusion: Strengthening the OD reporting system in Türkiye is essential. Increasing training for physicians and simplifying processes through digital integration can contribute to raising awareness of OD.

Keywords: *occupational disease, reporting systems, occupational medicine*

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026

Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Vardiyalı Çalışmanın İş Kazaları Ve Çalışan Sağlığı Üzerindeki Etkileri

Cihandar Hasanhanoglu¹

¹Dr., Başkent Üniversitesi, chasanhanoglu@baskent.edu.tr

ÖZET

Günümüzde üretim ve hizmet sürekliliğini sağlamak amacıyla başta sanayi, sağlık ve ulaşım sektörleri olmak üzere birçok alanda vardiyalı çalışma sistemi yaygın biçimde uygulanmaktadır. Bununla birlikte, bilimsel çalışmalar vardiyalı çalışmanın çalışan sağlığı ve iş güvenliği üzerinde ciddi riskler oluşturduğunu ortaya koymaktadır. Uluslararası araştırmalara göre gece vardiyasında çalışan bireylerde iş kazası riski gündüz çalışanlara kıyasla %20–30 oranında artarken, 12 saatten uzun vardiyalarda bu artışın %60’a kadar çıkabildiği bildirilmektedir. Ayrıca ardışık gece vardiyalarında çalışanlarda dikkat azalması ve reaksiyon süresinde belirgin yavaşlama gözlemlenmekte, bu durum özellikle yüksek riskli iş kollarında kritik sonuçlar doğurmaktadır.

Vardiyalı çalışma, bireylerin sirkadiyen ritmini bozarak uyku düzensizliklerine, kronik yorgunluğa ve bilişsel performans düşüşüne yol açmaktadır. Literatürde yer alan çok sayıda çalışma, vardiyalı çalışanların yaklaşık %40–60’ında uyku bozuklukları görüldüğünü ve bu durumun dikkat azalması, reaksiyon süresinde yavaşlama ve karar verme hatalarıyla ilişkili olduğunu ortaya koymaktadır (Akerstedt, 2003; Drake ve ark., 2004). Özellikle gece vardiyasında çalışan bireylerde melatonin salgısının baskılanması ve biyolojik saatin bozulması, hem fizyolojik hem de nörokognitif işlevlerde gerilemeye neden olmaktadır.

Bunun yanı sıra, vardiyalı çalışmanın yalnızca kısa vadeli etkilerle sınırlı kalmadığı; uzun vadede ciddi sağlık sorunlarına zemin hazırladığı da çeşitli epidemiyolojik çalışmalarla desteklenmektedir. Yapılan araştırmalar, vardiyalı çalışan bireylerde kardiyovasküler hastalık riskinin yaklaşık %40 oranında arttığını (Vyas ve ark., 2012), metabolik sendrom ve obezite görülme sıklığının ise anlamlı düzeyde yükseldiğini göstermektedir (Wang ve ark., 2011). Ayrıca depresyon, anksiyete ve tükenmişlik gibi psikolojik sorunların vardiyalı çalışanlarda daha yaygın olduğu da belirtilmektedir (Booker ve ark., 2018).

İş sağlığı ve güvenliği açısından değerlendirildiğinde, uyku bozuklukları ve kronik yorgunluğun iş kazalarıyla doğrudan ilişkili olduğu görülmektedir. Folkard ve Tucker (2003) tarafından yapılan bir çalışmada, gece vardiyalarında iş kazası riskinin gündüz vardiyalarına göre %28 oranında daha yüksek olduğu; vardiya süresinin uzamasıyla birlikte riskin kademeli olarak arttığı ortaya konmuştur. Benzer şekilde, Wagstaff ve Sigstad Lie (2011) uzun çalışma saatleri ve yetersiz dinlenmenin hata yapma olasılığını belirgin biçimde artırdığını vurgulamaktadır.

Bu bulgular, vardiyalı çalışmanın yalnızca bireysel sağlık üzerinde değil, aynı zamanda iş güvenliği performansı üzerinde de kritik etkiler yarattığını göstermektedir. Dolayısıyla vardiya planlamalarının ergonomik ve biyolojik ritme uygun şekilde düzenlenmesi, iş

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026

Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

kazalarının önlenmesinde temel bir gereklilik olarak değerlendirilmektedir.

Bu çalışmada, vardiyalı çalışmanın fizyolojik ve psikososyal etkileri ile iş kazaları arasındaki ilişki literatür verileri ışığında analiz edilmiş; özellikle gece vardiyasının oluşturduğu riskler üzerinde durulmuştur. Elde edilen bulgular doğrultusunda, vardiya planlamasının ergonomik ilkelere uygun şekilde düzenlenmesi, gece vardiyalarının sınırlandırılması, dinlenme sürelerinin optimize edilmesi ve çalışanlara yönelik farkındalık eğitimlerinin artırılması gibi önleyici stratejilerin iş kazalarının azaltılmasında kritik rol oynadığı değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Vardiyalı Çalışma, İş Kazaları, Çalışan Sağlığı, Uyku Düzeni, İş Güvenliği.

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

The Effects Of Shift Work On Occupational Accidents And Employee Health

Cihandar Hasanhanoglu¹

¹Dr., *Baskent University*, chasanhanoglu@baskent.edu.tr

ABSTRACT

In order to ensure continuity in production and service delivery, shift work systems are widely implemented across various sectors, particularly in industry, healthcare, and transportation. However, a growing body of scientific evidence indicates that shift work poses significant risks to both employee health and occupational safety. International studies report that the risk of occupational accidents among night shift workers is approximately 20–30% higher compared to daytime workers, while this increase can reach up to 60% in shifts exceeding 12 hours. Furthermore, consecutive night shifts are associated with decreased attention and significantly slower reaction times, which may lead to critical consequences, especially in high-risk industries.

Shift work disrupts individuals' circadian rhythms, leading to sleep disturbances, chronic fatigue, and decreased cognitive performance. Numerous studies in the literature reveal that approximately 40–60% of shift workers experience sleep disorders, which are closely associated with reduced attention, delayed reaction times, and increased decision-making errors (Akerstedt, 2003; Drake et al., 2004). In particular, suppression of melatonin secretion and disruption of the biological clock in night shift workers contribute to both physiological and neurocognitive impairments.

Moreover, the adverse effects of shift work are not limited to the short term; epidemiological studies demonstrate that it also contributes to serious long-term health outcomes. Research indicates that shift workers have an approximately 40% higher risk of cardiovascular diseases (Vyas et al., 2012), along with a significantly increased prevalence of metabolic syndrome and obesity (Wang et al., 2011). Additionally, psychological conditions such as depression, anxiety, and burnout are reported to be more common among shift workers (Booker et al., 2018).

From an occupational health and safety perspective, sleep disturbances and chronic fatigue are directly linked to workplace accidents. A study by Folkard and Tucker (2003) found that the risk of occupational accidents during night shifts is approximately 28% higher than during daytime shifts, with risk increasing progressively as shift duration extends. Similarly, Wagstaff and Sigstad Lie (2011) emphasized that long working hours and insufficient rest significantly elevate the likelihood of human error.

These findings demonstrate that shift work has critical implications not only for individual health but also for workplace safety performance. Therefore, designing shift schedules in accordance with ergonomic principles and biological rhythms should be considered a

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

fundamental requirement for preventing occupational accidents.

In this study, the relationship between the physiological and psychosocial effects of shift work and occupational accidents has been analyzed in light of existing literature, with a particular focus on the risks associated with night shifts. Based on the findings, preventive strategies such as implementing ergonomically sound shift scheduling, limiting night shifts, optimizing rest periods, and increasing employee awareness through training are identified as essential measures for reducing occupational accidents.

Keywords: *Shift Work, Occupational Accidents, Employee Health, Sleep Patterns, Occupational Safety*

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026

Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Yükseköğretim Kurumlarında Psikososyal Risk Yönetimi: ISO 45003 Temelli Bir Model Önerisi

Pınar Baykan¹, Ahmet Çabuk²

¹Doç.Dr., Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi, pbaykan@agri.edu.tr

²Dr. Öğr. Üyesi, Karabük Üniversitesi, ahmetcabuk@karabuk.edu.tr

ÖZET

Modern çalışma yaşamında iş sağlığı ve güvenliği (İSG) anlayışı, fiziksel risklerin ötesine geçerek çalışanların psikolojik sağlık ve güvenliğini de kapsayan bütüncül bir yapıya dönüşmüştür. Bu bağlamda yükseköğretim kurumları akademik üretkenlik baskısı, yoğun rekabet, yayın beklentisi, idari yükümlülükler ve rol çatışmaları nedeniyle psikososyal risklere açık kurumsal çalışma alanları olarak öne çıkmaktadır. Üniversite çalışanları üzerine yapılan araştırmalar, akademik ve idari personelin çeşitli psikososyal risk etmenlerine maruz kaldığını ve bunun zihinsel esenlik, iş doyumu ve kurumsal işleyiş üzerinde olumsuz etkiler oluşturduğunu ortaya koymuştur. Bu nedenle, söz konusu risklerin kurumsal bir sistem içinde nasıl yönetileceğine ilişkin yapısal, bütüncül ve standart temelli uygulama modellerine duyulan ihtiyaç güncelliğini korumaktadır. Bu gereksinimle hazırlanan çalışmada, yükseköğretim kurumlarının özgün örgütsel yapısı dikkate alınarak ISO 45003 rehberliği temelinde yapılandırılmış dört aşamalı bir "Üniversite Psikososyal Risk Yönetim Modeli" önerilmektedir. Önerilen modelin **stratejik planlama ve risk belirleme aşaması**, üniversite üst yönetiminin psikososyal güvenlik taahhüdü ile başlamaktadır. Bu aşamada işin tasarımı (yayın baskısı, ders yükü), sosyal faktörler (kurumsal adalet, akademik özerklik) ve çalışma ortamı odaklı kapsamlı risk analizlerinin gerçekleştirilmesi öngörülmektedir. **Kademeli müdahale uygulama aşamasında** riskleri kaynağında yok etmeyi hedefleyen birincil müdahaleler (politika geliştirme, mobbing önleme), çalışan dayanıklılığını artırmaya yönelik ikincil müdahaleler (stres yönetimi, farkındalık eğitimleri) ve etkilenen bireyleri destekleyen üçüncül müdahalelerin (kurumsal psikolojik danışmanlık) eş zamanlı olarak devreye alınması hedeflenmektedir. **İzleme ve ölçme aşamasında** ise sistemin etkinliğini değerlendirmek için personel ayrılma oranı, psikosomatik belirtilere bağlı sağlık raporu oranları ve kurumsal bağlılık metrikleri üzerinden periyodik olarak takip önerilmektedir. **Sürekli iyileştirme** aşamasında ise elde edilen veriler ışığında İSG politikaları güncellenerek psikososyal güvenlik kültürü kurumsal kimliğin bir parçası haline getirilmektedir. Sonuç olarak önerilen model, yükseköğretim kurumlarında psikolojik açıdan güvenli kampüs vizyonunu destekleyebilecek bütüncül bir yönetim çerçevesi sunmaktadır. Akademik ve idari personelin esenliğini kurumsal performansın önemli bileşeni olarak ele almakta ve sürdürülebilir İSG sistemleri için yapısal, uygulanabilir ve gelecekte ampirik olarak test edilebilir bir yol haritası önermektedir.

Anahtar Kelimeler: Psikososyal riskler, ISO 45003, yükseköğretim, iş sağlığı ve güvenliği, üniversite yönetimi

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Resim 1. Üniversite Psikososyal Risk Yönetim Modeli

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026

Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Psychosocial Risk Management in Higher Education Institutions: A Proposal for an ISO 45003-Based Model

Pınar Baykan¹, Ahmet Çabuk²

¹Associate Professor, Ağrı İbrahim Çeçen University, pbaykan@agri.edu.tr

²Assistant Professor, Karabük University, ahmetcabuk@karabuk.edu.tr

ABSTRACT

In modern working life, occupational safety and health (OSH) has evolved into a holistic framework that extends beyond physical risks to encompass employees' psychological health, well-being, and safety. In this context, higher education institutions stand out as organizational workplaces vulnerable to psychosocial risks due to pressure for academic productivity, intense competition, publication expectations, administrative obligations, and role conflicts. Research on university staff has revealed that both academic and administrative personnel are exposed to psychosocial risk factors, which negatively affect mental well-being, job satisfaction, and organizational functioning. Therefore, the need for structural, comprehensive, and standards-based implementation models regarding how to manage these risks within an organizational system remains relevant. In response to this need, the present study proposes a four-stage University Psychosocial Risk Management Model based on ISO 45003 guidance, taking into account the unique organizational structure of higher education institutions. The strategic planning and risk identification phase begins with senior management commitment to psychosocial safety. This phase involves comprehensive risk analyses focused on work design, social factors, and the work environment. In the intervention phase, primary interventions aimed at eliminating risks at their source, secondary interventions aimed at enhancing employee resilience, and tertiary interventions supporting affected individuals are implemented simultaneously. The monitoring and measurement phase, periodic tracking is recommended using employee turnover indicators, health reports related to psychosomatic symptoms, and organizational commitment metrics to evaluate system effectiveness. In the continuous improvement phase, OSH policies are updated based on collected data, thereby integrating a psychosocial safety culture into institutional identity. In conclusion, the proposed model offers a comprehensive management framework capable of supporting the vision of a psychologically safe campus in higher education institutions. It positions academic and administrative staff well-being as a key component of organizational performance and proposes a structural, feasible, and empirically testable roadmap for sustainable OSH systems.

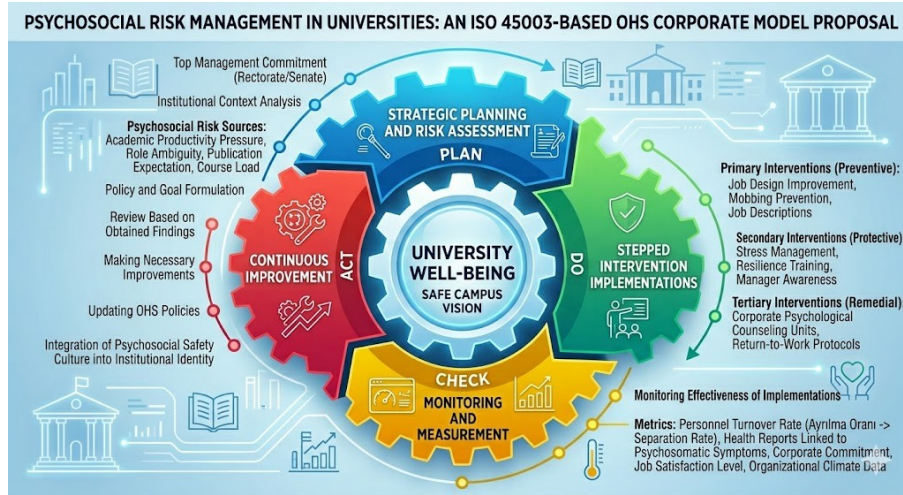
Keywords: Psychosocial risks, ISO 45003, higher education, occupational health and safety, university administration

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Figure 1. University Psychosocial Risk Management Model

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026
Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

15-18 Yaş Çalışan Çocuklarda İş Sağlığı ve Güvenliği: Sorunlar ve Politika Önerileri

İpen İlknur Ünlü Karataş

*Dr. Öğr. Üyesi, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sosyal Hizmet Bölümü,
ipen.unlu@sbu.edu.tr*

ÖZET

Bu bildiri, Türkiye’de 15-18 yaş arası çalışan çocukların karşılaştığı iş sağlığı ve güvenlik risklerini, mevcut sorunları ve politika önerilerini ele almaktadır. Çocuk işçiliği, günümüz dünyasında gelişmiş ve gelişmekte olan birçok ülkenin temel sorunları arasında yer almaktadır (Çöpoğlu, 2018; Tatar, 2024). Çocuk ve Genç İşçilerin Çalıştırılma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik’e göre çocuk işçi, “14 yaşını bitirmiş, 15 yaşını doldurmamış ve ilköğretimini tamamlamış kişi”, genç işçi; “15 yaşını tamamlamış, ancak 18 yaşını tamamlamamış kişi” olarak tanımlanmaktadır.

Uluslararası düzeyde yapılan güncel değerlendirmelerde; dünya genelinde çocuk işçiliğinin sürdüğü, yaklaşık 138 milyon çocuğun çocuk işçi olarak tanımlandığı ve bu grubun önemli bir bölümünün riskli işlerde çalıştığı bildirilmektedir (ILO & UNICEF, 2025). Çocuk işçiliği sorunu çok nedenli ve çok boyutlu bir yapıya sahip olmakla birlikte başlıca nedenleri; ucuz iş gücü, ebeveynlerin işsizliği, hane halkı gelirinin yetersiz olması, ebeveynlerin eğitim konusundaki bilinçsizliği, eğitime erişim yetersizliği, yoksulluk, göç, kültürel ve geleneksel yapı, kayıt dışı istihdam olarak sıralanmaktadır (Çöpoğlu, 2018; Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı, 2024).

Çocuk işçilerin çalışma hayatında karşılaştıkları önemli bir sorun iş sağlığı ve güvenliği ile ilgilidir. 15-18 yaş grubu, ulusal ve uluslararası mevzuata göre çocuk ve genç işçi olarak kabul edilmektedir. Bedensel ve zihinsel gelişimlerinin henüz tamamlanmamış olması, bu çocukların yetişkinlere kıyasla daha yüksek risk altında bulunmasına neden olmaktadır. Bu nedenle, 15-18 yaş grubu çocuklar çalışma hayatındaki tecrübesizlikleri nedeniyle özel bir koruma ve politika gerektiren hassas bir grubu temsil etmektedir. Literatür incelendiğinde, çocuk işçilerin sanayi, hizmet ve tarım sektörlerinde; iş kazaları, ergonomik riskler, kimyasal ve fiziksel riskler, uzun çalışma saatleri, kayıt dışı istihdam, fiziksel hastalıklar ve psikososyal sorunlarla karşılaştıkları görülmektedir (Callahan et.al., 2017; Dursun ve Aksakal, 2018).

Sonuç olarak, çocuk işçilerin korunmasına yönelik iş sağlığı ve güvenliği önlemlerinin güçlendirilmesi kritik bir öneme sahiptir. Bu kapsamda, iş sağlığı ve güvenliği risklerini minimize etmek amacıyla, ulusal mevzuatta çocuk işçilere özgü tehlikeli iş yasağı kapsamının genişletilmesi, yüksek riskli sektörlerde zorunlu sağlık gözetimi ve eğitim programlarının geliştirilmesi gerekmektedir. Ayrıca işverenlere yönelik denetim

ULUSLARARASI İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ KONGRESİ BİLDİRİ KİTABI

20-21 Mayıs 2026

Kongre Sitesi: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

mekanizmalarının etkinleştirilmesi, yapay zeka destekli uygulamaların geliştirilmesi ve kanıt temelli müdahale stratejilerinin yaygınlaştırılması ile ilgili sosyal politikaların acilen hayata geçirilmesi önerilmektedir. Bu alanda çocukların korunmasına yönelik sürdürülebilir çözümler geliştirilmek adına aile, okul, işveren ve kamu kurumlarının koordinasyon içinde hareket etmesi ve ortak bir yaklaşım benimsemesi büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk işçiliği, İş Sağlığı ve Güvenliği, Çocuk Koruma Politikaları

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

Occupational Health and Safety for Working Children Aged 15–18: Challenges and Policy Recommendations

İpen İlknur Ünlü Karataş

*Asst.Prof. Dr, Health Sciences University, Gülhane Health Sciences Faculty, Department of Social Work,
ipen.unlu@sbu.edu.tr*

ABSTRACT

This report addresses the occupational health and safety risks faced by working children aged 15–18 in Turkey, as well as current challenges and policy recommendations. Child labor remains one of the fundamental issues in many developed and developing countries today (Çöpoğlu, 2018; Tatar, 2024). According to the Regulation on the Procedures and Principles for the Employment of Child and Young Workers, a child worker is defined as “a person who has completed the age of 14 but has not yet reached the age of 15 and has completed primary education,” while a young worker is defined as “a person who has reached the age of 15 but has not yet reached the age of 18.”

Current international assessments indicate that child labor persists worldwide, with approximately 138 million children classified as child workers, and a significant portion of this group engaged in hazardous work (ILO & UNICEF, 2025). While the issue of child labor has a multifaceted and complex structure, its primary causes include: cheap labor, parental unemployment, insufficient household income, parents’ lack of awareness regarding education, limited access to education, poverty, migration, cultural and traditional structures, and informal employment (Çöpoğlu, 2018; Hacettepe University Faculty of Medicine Department of Public Health, 2024).

A significant issue child workers face in the workplace relates to occupational health and safety. The 15–18 age group is classified as child and youth workers under national and international legislation. Since their physical and mental development is not yet complete, these children are at a higher risk compared to adults. Therefore, children aged 15–18 represent a vulnerable group requiring special protection and policies due to their lack of experience in the workforce. A review of the literature reveals that child workers in the industrial, service, and agricultural sectors face workplace accidents, ergonomic risks, chemical and physical hazards, long working hours, informal employment, physical illnesses, and psychosocial issues (Callahan et al., 2017; Dursun and Aksakal, 2018).

In conclusion, strengthening occupational safety and health measures to protect child laborers is of critical importance. In this context, to minimize occupational safety and health risks, it is necessary to expand the scope of the ban on hazardous work for child laborers in national legislation and to develop mandatory health monitoring and training programs in high-risk

INTERNATIONAL OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY CONGRESS PROCEEDINGS BOOK

20-21 May 2026

Congress Homepage: <https://www.sadefekongre.org.tr/>

sectors. Additionally, it is recommended that social policies be urgently implemented to activate inspection mechanisms targeting employers, develop AI-supported applications, and promote evidence-based intervention strategies. To develop sustainable solutions for the protection of children in this area, it is of great importance for families, schools, employers, and public institutions to act in coordination and adopt a common approach.

Keywords: *Child Labor, Occupational Health and Safety, Child Protection Policies*

YAZAR DİZİNİ

AKINCI, Gülçin Elmas

- Mesleki Deri Hastalıkları (Sayfa 41-42)
- Mesleki Nörolojik Hastalıklar (Sayfa 43-45)

ALAGÜNEY, Mehmet Erdem

- Mesleki Deri Hastalıkları (Sayfa 41-42)
- Mesleki Nörolojik Hastalıklar (Sayfa 43-45)

ALMAZ, Mehmet Celal

- Evde Sağlık Hizmetlerinde İş Sağlığı ve Güvenliği Riskleri (Sayfa 11-12)

ATEŞ, Kamil

- Örgütsel Sessizlik ve İş Sağlığı ve Güvenliği: Yüksek Riskli Endüstriyel Ortamlarda Risk Bildirim Davranışı Üzerine Sistematik Bir Derleme (Sayfa 46-47)

BAYKAN, Pınar

- Yükseköğretim Kurumlarında Psikososyal Risk Yönetimi: ISO 45003 Temelli Bir Model Önerisi (Sayfa 72-75)

BOZ ERAVCI, Deniz

- Kronik Hastalık Koşullarında Çalışmanın Sürdürülebilirliği: Biyolojik Vatandaşlık ve Mesleki Rehabilitasyon Aracılığıyla Yeni Bir İSG Paradigması (Sayfa 39-40)

BOZDAĞ, Fatma

- Acil Tıp Asistanlarında İkincil Travmatik Stres Düzeylerinin Değerlendirilmesi: Tek Merkezli Bir Çalışma (Sayfa 15-17)
- Sağlık Çalışanlarında Ergonomik Risk Faktörleri ve Düzenlemeler (Sayfa 48-51)
- Türkiye ve Dünyada Meslek Hastalıkları Bildirim Sistemlerinin Karşılaştırması (Sayfa 65-67)

ÇABUK, Ahmet

- Yükseköğretim Kurumlarında Psikososyal Risk Yönetimi: ISO 45003 Temelli Bir Model Önerisi (Sayfa 72-75)

ÇETİNTEPE, Sultan Pınar

- Acil Tıp Asistanlarında İkincil Travmatik Stres Düzeylerinin Değerlendirilmesi: Tek Merkezli Bir Çalışma (Sayfa 15-17)
- Sağlık Çalışanlarında Ergonomik Risk Faktörleri ve Düzenlemeler (Sayfa 48-51)
- Türkiye ve Dünyada Meslek Hastalıkları Bildirim Sistemlerinin Karşılaştırması (Sayfa 65-67)

ÇEVİK, Celil

- Soda Külü Üretim Süreçlerinde İşitme Koruyucu Performansının MIRE Tekniği ile İncelenmesi (Sayfa 56-57)

ÇİLKAYA, İlknur

- Kamu Kurumlarında İSG Politikalarının Uygulanabilirliği ve Sahada Yaşanan Zorluklar (Sayfa 3-4)

DEMİRCİ, Ahmet

- Soda Külü Üretim Süreçlerinde İşitme Koruyucu Performansının MIRE Tekniği ile İncelenmesi (Sayfa 56-57)

DİZDAR, Ercüment Neşet

- İş Sağlığı ve Güvenliği Perspektifinden Perakende Sektörü Çalışanlarında Ergonomik Risklerin Analizi (Sayfa 26-29)
- Tuz Madenciliğinde İş Sağlığı ve Güvenliği Yaklaşımları: Kişisel Koruyucu Donanım Kullanımının Etkinliği (Sayfa 61-64)

ERDEN, Muammer

- Sağlık Çalışanlarında Kan ve Vücut Sıvılarıyla Temasin İş Sağlığı ve Güvenliği Açısından Önemi ve Sonuçları (Sayfa 52-53)
- Sağlık Çalışanlarının Kişisel Koruyucu Donanım Kullanımının Hukuki ve İş Sağlığı ve Güvenliği Açısından Değerlendirilmesi (Sayfa 54-55)

ERDOĞAN, Duygu Seyhan

- Acil Tıp Asistanlarında İkincil Travmatik Stres Düzeylerinin Değerlendirilmesi: Tek Merkezli Bir Çalışma (Sayfa 15-17)
- Sağlık Çalışanlarında Ergonomik Risk Faktörleri ve Düzenlemeler (Sayfa 48-51)
- Türkiye ve Dünyada Meslek Hastalıkları Bildirim Sistemlerinin Karşılaştırması (Sayfa 65-67)

ERKİ, Sudenaz

- İş Sağlığı ve Güvenliği Perspektifinden Perakende Sektörü Çalışanlarında Ergonomik Risklerin Analizi (Sayfa 26-29)

GÜZEL, Sedef

- Hastanelerde Kamu İşçilerinin İş Sağlığı ve Güvenliği Uygulamaları (Sayfa 13-14) *

HASANHANOĞLU, Cihandar

- Güvenlik İhlallerinin Normalleşmesi: İşyerlerinde Riskin Kanıksanması (Sayfa 21-23)
- Vardiyalı Çalışmanın İş Kazaları ve Çalışan Sağlığı Üzerindeki Etkileri (Sayfa 68-71)

İLHAN, Mustafa Necmi

- Acil Tıp Asistanlarında İkincil Travmatik Stres Düzeylerinin Değerlendirilmesi: Tek Merkezli Bir Çalışma (Sayfa 15-17)
- Sağlık Çalışanlarında Ergonomik Risk Faktörleri ve Düzenlemeler (Sayfa 48-51)
- Türkiye ve Dünyada Meslek Hastalıkları Bildirim Sistemlerinin Karşılaştırması (Sayfa 65-67)

KARADAĞ, Turabi

- İSG Profesyonellerinin Hukuki Sorumlulukları ve Yargılanma Süreçleri (Sayfa 5-6)

KARAMAN, Esra

- Sürdürülebilirlik Odaklı Üretim Süreçlerinde Çalışan Sağlığı ve Güvenliğinde Değişen Riskler (Sayfa 58-60)

KARATAŞ, İpen İlknur Ünlü

- 15-18 Yaş Çalışan Çocuklarda İş Sağlığı ve Güvenliği: Sorunlar ve Politika Önerileri (Sayfa 76-79)

KIRKAN, Salih

- Demografik Bir Değişken Olarak Yaşın İş Kazaları Üzerindeki Etkisi: Ampirik Bir Analiz (Sayfa 19-20)
- Güvenlik İklimi ve Liderlik Arasındaki İlişkisi: Kuramsal Bir Değerlendirme (Sayfa 24-25)

KİP, Türkü Yağmur Nehri

- Aile Hekimliğinde İş Sağlığı ve Güvenliği (Sayfa 9-10)

MEDENİ, Volkan

- Acil Tıp Asistanlarında İkincil Travmatik Stres Düzeylerinin Değerlendirilmesi: Tek Merkezli Bir Çalışma (Sayfa 15-17)
- Sağlık Çalışanlarında Ergonomik Risk Faktörleri ve Düzenlemeler (Sayfa 48-51)
- Türkiye ve Dünyada Meslek Hastalıkları Bildirim Sistemlerinin Karşılaştırması (Sayfa 65-67)

ÖZLER, Abidin

- Yapay Zekâ Destekli Risk Analizi ve Erken Uyarı Sistemleri (Sayfa 7-8)

ÖZLÜ, Ahmet

- İş Yerlerinde Sağlıklı Yaşam Faaliyetleri ve Sürdürülebilir Çalışma Ortamları için Halk Sağlığı Temelli Bir Yaklaşım (Sayfa 30-33)
- Kamu Kurumlarında İSG Hizmetlerinin Etkinliğini Arttırmak için Veri Temelli Model Önerisi (Sayfa 34-36)

SAKA, Yaver

- Kaynak Çalışmalarında Sürdürülebilir İSG Politikalarına Yöntem Etkisi (Sayfa 37-38)

SAYAR, Osman

- Kamuda İş Sağlığı ve Güvenliği Profesyonellerinin Özlük Hakları ve Hukuki Sorunlar (Sayfa 1-2)

ŞAHİN, Kamil

- Tuz Madenciliğinde İş Sağlığı ve Güvenliği Yaklaşımları: Kişisel Koruyucu Donanım Kullanımının Etkinliği (Sayfa 61-64)

ŞİRİNYILDIZ, Derya Deniz

- Sağlık Çalışanlarında Kan ve Vücut Sıvılarıyla Temasin İş Sağlığı ve Güvenliği Açısından Önemi ve Sonuçları (Sayfa 52-53)
- Sağlık Çalışanlarının Kişisel Koruyucu Donanım Kullanımının Hukuki ve İş Sağlığı ve Güvenliği Açısından Değerlendirilmesi (Sayfa 54-55)

ŞİRİNYILDIZ, Ferhat

- Sağlık Çalışanlarında Kan ve Vücut Sıvılarıyla Temasin İş Sağlığı ve Güvenliği Açısından Önemi ve Sonuçları (Sayfa 52-53)
- Sağlık Çalışanlarının Kişisel Koruyucu Donanım Kullanımının Hukuki ve İş Sağlığı ve Güvenliği Açısından Değerlendirilmesi (Sayfa 54-55)

TOPCU, Fatıma Betül

- Acil Tıp Asistanlarında İkincil Travmatik Stres Düzeylerinin Değerlendirilmesi: Tek Merkezli Bir Çalışma (Sayfa 15-17)
- Sağlık Çalışanlarında Ergonomik Risk Faktörleri ve Düzenlemeler (Sayfa 48-51)
- Türkiye ve Dünyada Meslek Hastalıkları Bildirim Sistemlerinin Karşılaştırması (Sayfa 65-67)

TÜRKSOY, Vugar Ali

- Kaynak Çalışmalarında Sürdürülebilir İSG Politikalarına Yöntem Etkisi (Sayfa 37-38)

YÜKSEL, Mümine

- Mesleki Deri Hastalıkları (Sayfa 41-42)
- Mesleki Nörolojik Hastalıklar (Sayfa 43-45)